ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Decision-Making Factors to Pursue a Bachelor's Degree of Home Economics Students, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ฉวีวรรณ เสวกฉิม

CHAWEEWAN SHWEKCHIM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2566

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Decision-Making Factors to Pursue a Bachelor's Degree of Home Economics Students, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ฉวีวรรณ เสวกฉิม

CHAWEEWAN SHWEKCHIM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ นามสกุล	ฉวีวรรณ เสวกฉิม
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา	คหกรรมศาสตร์
คณะ	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อาริโย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)

วันที่ 8 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2567

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ นามสกุล	ฉวีวรรณ เสวกฉิม
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3) เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 200 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 19 ปี คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 โดยสาขาวิชาที่เลือกศึกษา คือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว 10,001 – 15,000 บาท และพักอาศัยอยู่หอพัก/คอนโดมิเนียม 2) นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านครูผู้สอน รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของคณะ และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก และ 3) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ไม่มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้น สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัยของนักศึกษา มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกศึกษา, นักศึกษาระดับปริญญาตรี, คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Thesis Title Decision-Making Factors to Pursue a Bachelor's Degree of Home Economics Students, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
Author Chaweewan Sawekchim
Degree Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program Home Economics Faculty of Home Economics Technology
Academic Year 2023

ABSTRACT

This research aimed to study 1) personal factors of undergraduate Home Economics Students, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon 2) decision-making factors to pursue a bachelor's degree of Home Economics Students, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, and 3) compare decision-making factors to pursue a bachelor's degree of Home Economics Students, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon as classified according to personal factors. This research is quantitative using a questionnaire. The sample group was 200 of the first-year undergraduate students, the academic year 2023. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and testing of mean differences in pairs using Scheffe's method.

The results found that 1) most of the personal factors were female, 19 years old, with a cumulative average score of 3.51 - 4.00. The chosen field of study was the field of food and nutrition with an average family income 10,001–15,000 baht living in a dormitory/condominium 2) the students had the high level of importance in decision-making factors to pursue studying. By considering each aspect, the highest average was teachers, followed by the faculty's image, and the least was environment and facilities, and 3) the results of comparing decision-making factors for the students to pursue studying bachelor's degree in the Faculty of Home Economics Technology classified by the personal factors, it was found that the students with gender, age, average accumulative scores and average family income were no significant effects on decision-

making factors for choosing to study. It was excepted for the field of study and students' accommodation which had a significant difference in the factors affecting the decision to choose further education at the .05 level.

Keywords: Decision-Making to Pursue a Study, Undergraduate Students, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม อาจารยที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ และตรวจสอบข้อบกพร่องและชี้แนะแนวทางในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์ ที่ได้ให้เกียรติเป็นประธานสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อาริโย ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบ โดยให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำในการปรับแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ที่สุด

ขอขอบพระคุณ อาจารย์นิอร ดาวเจริญพร ที่เมตตาคอยช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่อง คอยอบรมสั่งสอนให้คำปรึกษาทั้งในด้านการเรียน การทำวิทยานิพนธ์ คอยให้กำลังใจที่ดีเสมอมา ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้อมจิตต์ สุธีบุตร ที่แนะนำแนวทางในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ และดร.เปรมระพี อุยมาวีรหิรัญ ที่ช่วยเหลือตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทางสถิติ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 5 สาขาวิชา ที่คอยช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลวิจัย และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ แม่ พี่สาว และเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท รุ่นที่ 16 ที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจตลอดจนจบการศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ขอกราบขอบพระคุณอย่างยิ่ง ป้าดาเล่ห์ กลิ่นประเสริฐ และลุงสมชาย กลิ่นประเสริฐ ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุนการศึกษาในการเรียนตลอดจนจบหลักสูตรบัณฑิตศึกษา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาที่ดี ความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากขาดพวกท่าน

ฉวีวรรณ เสวกฉิม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญ	(5)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.4 ตัวแปร	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 สมมติฐานการวิจัย	5
1.7 กรอบแนวความคิด	5
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	7
2.2 ปัจจัยในการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ	10
2.3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต	26
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	42
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	46
4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	46
4.2 ผลปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	48
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	56
4.4 การอภิปรายผล	67
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	72
5.1 สรุปผล	72
5.2 ข้อเสนอแนะ	75
เอกสารอ้างอิง	77
ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์	84
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	91
ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC	97
ภาคผนวก ง ภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล	103
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	105

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำแนกตามสาขา	41
4.1	ความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล	46
4.2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ภาพรวม	48
4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านหลักสูตร	49
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน	50
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา	51
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ	52
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	53
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	54
4.9	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ	55
4.10	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ	56
4.11	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.12	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา	58
4.13	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)	59
4.14	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านครูผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)	60
4.15	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านภาพลักษณ์ของคณะ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)	61
4.16	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)	62
4.17	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัว	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.18	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา	64
4.19	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านภาพลักษณ์ของคณะ จำแนกตามพักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)	65

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวความคิด	6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นกลไกสำคัญในการดำรงชีวิตและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีศักยภาพ ทักษะ ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถด้านต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล และโลกได้มีวิวัฒนาการมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากขึ้น ทำให้มนุษย์เราจำเป็นต้องเรียนรู้พัฒนาตนเองให้มีความก้าวทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันมีการแข่งขันในด้านต่าง ๆ เพิ่มมาขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในด้านของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และการศึกษา ซึ่งมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีศักยภาพที่จะนำพาให้ประเทศชาติพัฒนาต่อไป

สืบเนื่องจากร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ.2566 – 2570 เมื่อโลกต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจในเกือบทุกสาขาพบว่าเศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศในระดับสูง และส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นเหตุให้อัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ชั่วโมงการทำงานลดลง ส่งผลให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่อยู่ในระดับสูงอยู่แล้วมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนกลุ่มเปราะบางที่มีรายได้น้อย สะท้อนให้เห็นถึงความเปราะบางของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย ที่มีข้อจำกัดในการรองรับสถานการณ์วิกฤติและการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการแข่งขันที่รุนแรงยิ่งขึ้น และยังมีแนวโน้มโครงสร้างประชากรที่คาดว่าจะมีกลุ่มประชากรลดลง ส่งผลให้การขยายสถานศึกษาในเชิงปริมาณลดความจำเป็นลง และเป็นโอกาสในการยกระดับคุณภาพความเสมอภาค และประสิทธิภาพทางการศึกษา หากสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล และความแพร่หลายของการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่มากขึ้น ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่ไม่จำกัด เฉพาะในห้องเรียนอาทิ การเรียนรู้ทางไกล การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ที่สนับสนุนศักยภาพรายบุคคล ที่จะมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2565)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีวิสัยทัศน์ยืนหนึ่งด้านคหกรรมศาสตร์ เชี่ยวชาญนวัตกรรมสร้างสรรค์ เป็นที่พึ่งของสังคมฐานวิถีชีวิตใหม่ ทำการเปิดสอนระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ทางด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นคณะต้นแบบที่ผลิตบัณฑิตมืออาชีพเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งทางด้านวิชาการและทักษะวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานสากล เป็นแหล่งเรียนรู้ชั้นนำด้านคหกรรมศาสตร์ที่สืบทอดผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยมายาวนานกว่า 85 ปี (คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, 2566) และปัจจุบันสถาบันศึกษาต่าง ๆ กำลังเผชิญสภาพสภาวะการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งภายใน และภายนอกอย่างมาก อาทิเช่น ปัญหาด้านประชากรไทยในอนาคตจะเพิ่มในอัตราส่วนที่ช้าลงไปเรื่อย ๆ ทำให้เกิดประชากรถดถอย มีอัตราการเกิดน้อย ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ส่งผลให้นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยมีจำนวนลดน้อยลง จึงทำให้เกิดการแข่งขันสูงมากขึ้นเรื่อย ๆ

ดังนั้น ผู้ศึกษา จึงมีความสนใจในการศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยฯ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการพัฒนางานในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ ปัจจัยการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต ประวัติความเป็นมาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี และหลักสูตรระดับปริญญาตรีเทียบโอน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 373 คน ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร (งานทะเบียนคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, 2566 ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2566)

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาครั้งนี้เลือกศึกษาเฉพาะผู้ที่เรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตั้งอยู่เลขที่ 168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ

1.3.4 ขอบเขตด้านเวลา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เวลาในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2566

1.4 ตัวแปร

1.4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่เลือกศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา

1.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านอาจารย์ผู้สอน 3) ด้านภาพลักษณ์ของคณะ 4) ด้านการประกอบอาชีพ 5) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร 6) ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติของผู้เรียนที่สมัครเข้าเรียน ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา

1.5.2 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หมายถึง การตัดสินใจที่จะเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.5.3 ระดับปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร

1.5.4 ด้านหลักสูตร หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งครอบคลุมถึงหลักสูตรเป็นที่นิยม หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพ มีความทันสมัย การเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติ รวมถึงความหลากหลายของหลักสูตรที่มีให้เลือก และตรงตามความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนเป็นหลักสูตรที่สามารถนำความรู้ไปใช้งานได้จริง และประกอบอาชีพได้

1.5.5 ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้คือ ความรู้สึกทัศนคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนจึงประกอบด้วย การมีชื่อเสียง มีความรู้ความชำนาญและเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญโดยตรงในวิชาที่สอน มีการพัฒนาความรู้ทักษะใหม่ ๆ อยู่เสมอ และมีอัธยาศัยดี

1.5.6 ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนเห็นว่าคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีแตกต่างจากสถานศึกษาอื่น ๆ ซึ่งพิจารณามาได้จากความโดดเด่นด้านคหกรรมศาสตร์สืบทอดผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยยาวนาน ชื่อเสียง เป็นที่รู้จักเก่าแก่ มีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดกิจกรรมส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีเสมอมา เป็นที่ยอมรับจากตลาดแรงงาน และมีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง

1.5.7 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง ความต้องการของผู้เรียนประกอบด้วย เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับ มีความมั่นคง มีรายได้ สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจของครอบครัวให้มีความเจริญก้าวหน้าได้ และเป็นอาชีพที่มีความเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน อีกทั้งเป็นอาชีพที่มีความจำเป็นในปัจจุบันและอนาคต

1.5.8 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร หมายถึง สถานศึกษามีการกำหนดค่าบำรุงการศึกษาต่อภาคการศึกษามีความเหมาะสม ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม กระบวนการชำระค่าธรรมการเรียนหรือค่าบริการต่าง ๆ มีความสะดวก มีกองทุนให้กูยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา และมีทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

1.5.9 ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง องค์ประกอบที่ผู้เรียนมีต่อสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา อาทิเช่น สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน สะดวกต่อการเดินทางมาเรียน มีการจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาเป็นระเบียบ น่าอยู่ น่าเรียน มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนที่ครบเพียงพอ และทันสมัย มีความพร้อมของอาคารและสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการศึกษา เช่น ห้องสมุด มีหนังสือที่หลากหลาย ห้อง Self มีคอมพิวเตอร์เพียงพอสำหรับสืบค้นข้อมูล

1.6 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่เลือกศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา ที่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.7 กรอบแนวความคิด

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ ปัจจัยการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต ประวัติความเป็นมาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ **ตัวแปรตาม**

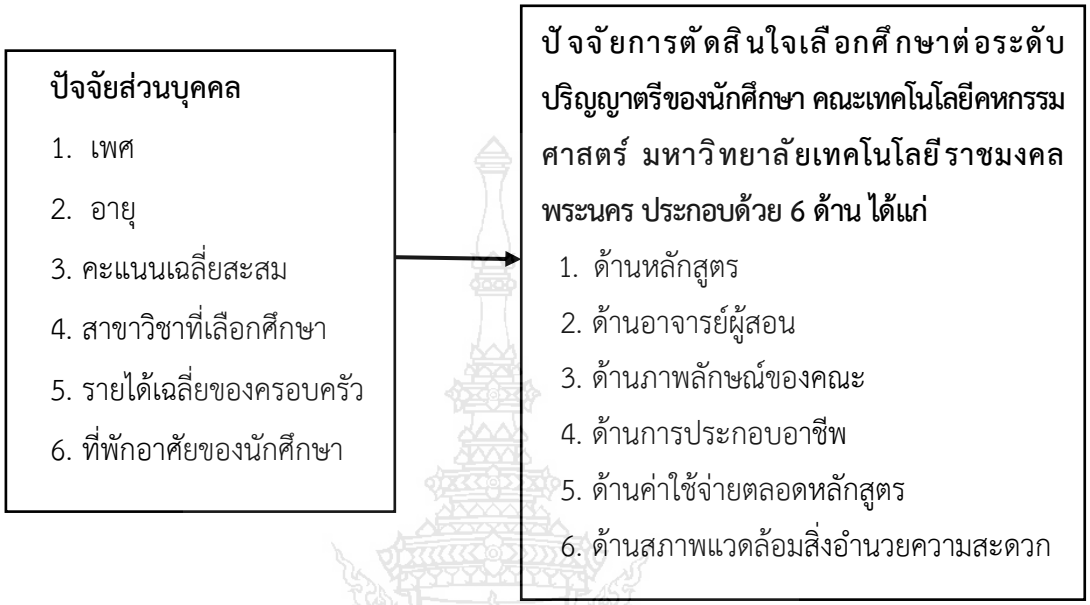

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนในการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีเข้าศึกษาต่อในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อไป

1.8.2 เป็นข้อมูลให้กับคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาต่อไป

1.8.3 เป็นแนวทางในการวางแผนประชาสัมพันธ์การเข้าศึกษาต่อของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่องปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.2 ปัจจัยการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ

2.3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

โควาลสกี้และเวสเทน (Kowalski and Westen. 2009: 238) กล่าวว่า “การตัดสินใจเป็นเรื่อง กระบวนการที่บุคคลให้น้ำหนักเชิงบวกและเชิงลบแก่ทางเลือกต่าง ๆ เพื่อเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง”

Greco, Figueira&Ehrgott (2016) การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะจากบรรดาทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่

Barnard (1938: 45) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า คือ "เทคนิคในการที่จะพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ให้เหลือทางเลือกเดียว"

Truman (2018) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า การเลือกสิ่งหนึ่งหรือหลาย ๆ สิ่ง หรือเลือกที่จะปฏิบัติทางใดทางหนึ่งจากหลาย ๆ ทางที่มีอยู่ และวิธีการที่เลือกนั้นย่อมได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่าถูกต้องเหมาะสมหรือดีที่สุด และตรงกับเป้าหมาย

กรณิศ วงศ์วานิช และคณะ (2563) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ คือ ผลสรุปหรือผลขั้นสุดท้ายของกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ทรัพยากร และบุคคล สามารถนำไปปฏิบัติและทำให้งานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการตัดสินใจ

ฉัตรเพ็ชร ชมใจ (2561) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ คือ กระบวนการเลือกสิ่งที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่ โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ใช้ประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือตรงตามความต้องการ การตัดสินใจอาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเรา เช่น การตัดสินใจเลือกซื้อของ การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ การตัดสินใจเลือกงาน เป็นต้น

ปฐมา อาแว และคณะ (2562) ได้กล่าวถึง การตัดสินใจ คือ การเลือกสิ่งที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่ โดยผ่านกระบวนการคิดไตร่ตรอง รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิจารณาว่าทางเลือกใดเหมาะสมที่สุดสำหรับเรา การตัดสินใจของแต่ละคนอาจแตกต่างกันไปตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น ประสบการณ์ ความรู้ ทัศนคติ และความต้องการของแต่ละคน

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง ผลสรุป ของการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ วิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยการหาทางเลือกหลาย ๆ ด้าน คิดอย่างมีเหตุและผล ศึกษาหาข้อมูล และหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีเพียงทางด้านเดียวได้ ซึ่งทางเลือกนั้นสามารถมีอิทธิพลต่อการตอบสนองความต้องการและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.1.2 ลักษณะของการตัดสินใจ

กุลชลี ไชยนันตา (2539: 130) ได้สรุปลักษณะของการตัดสินใจจาก ลูมบา (Loomba, 1978: 100-103) ไว้ดังนี้

1) การตัดสินใจเป็นกระบวนการในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่หลายทางเลือกโดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ผลตอบแทน ความเสี่ยง ต้นทุน และความชอบของผู้ตัดสินใจ

2) การตัดสินใจเป็นหน้าที่ที่จำเป็นของผู้บริหาร เนื่องจากทรัพยากรมีจำกัดแต่ความต้องการมีไม่จำกัด ผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจเพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ

3) ในการปฏิบัติงานของฝ่ายต่าง ๆ ในองค์การ อาจมีความแตกต่างกันหรือขัดแย้งกัน เช่น ฝ่ายผลิตต้องการผลิตสินค้าจำนวนมาก ฝ่ายบุคคลต้องการพนักงานที่มีคุณภาพสูง ฝ่ายการเงินต้องการลดต้นทุน ผู้บริหารจึงต้องเป็นผู้ตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งดังกล่าว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การโดยส่วนรวม

4) กระบวนการตัดสินใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ข้อจำกัด การกำหนดทางเลือก ส่วนที่สอง เป็นการเลือกทางเลือกหรือกลยุทธ์ที่ดีที่สุดตามสภาวการณ์

2.1.5 การตัดสินใจมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหา เช่น อาจแบ่งออกได้เป็นการตัดสินใจตามลำดับขั้น ซึ่งมักเป็นงานประจำ เช่น การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ตารางการทำงาน เป็นต้น และการตัดสินใจที่ไม่เป็นไปตามลำดับขั้น เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่ไม่ได้เกิดขึ้นประจำ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับการริเริ่มงานใหม่ เช่น ตั้งคณะใหม่ หรือขยายโรงงานใหม่ เป็นต้น

2.1.3 กระบวนการตัดสินใจ

Oppenheim (1979: 57) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน คือ

1) การตระหนักถึงปัญหาหรือสถานการณ์ที่มีตัวเลือกเกิดขึ้น
2) พิจารณาและไตรตรองทางเลือก
3) เลือกทางเลือกที่ดีและมีปัญหาน้อยที่สุด
4) ตัดสินใจบนพื้นฐานของทางเลือก
5) ยอมรับกับผลที่ตามมาของการตัดสินใจ
6) ประเมินผลการตัดสินใจ

ชัยพร จูผลดี (2564) ได้กล่าวถึง กระบวนการตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกที่มีอยู่หลายๆทางเลือก ให้เหลือทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียว ซึ่งระหว่างกระบวนการวิเคราะห์ทางเลือกจะมีปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เข้ามามีผลกระทบ ด้านปัจจัยภายใน เช่น ข้อมูล และประสบการณ์ที่ผู้ตัดสินใจมีในแต่ละทางเลือก ด้านปัจจัยภายนอก เช่น คำแนะนำ หรือข้อมูลที่ได้รับจากครอบครัว สถานศึกษา เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด สื่อต่าง ๆ และความสามารถในการส่งเสียของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น โดยกระบวนการตัดสินใจสามารถแบ่งได้ ดังนี้ 1) ตระหนักถึงความต้องการและเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นความต้องการหรือเป้าหมายที่เกิดขึ้นจริง หรืออาจเป็นความต้องการหรือเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ 2) ระบุทางเลือก รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความต้องการหรือเป้าหมาย เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาทางเลือก 3) วิเคราะห์ทางเลือก ภายใต้ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลกระทบ เป็นการใช้เกณฑ์หรือหลักการที่กำหนดไว้เพื่อพิจารณาว่าทางเลือกใดเหมาะสมที่สุด 4) ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่ 5) นำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติเพื่อตอบสนองความต้องการและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ปฐมา อาแว และคณะ (2562) กระบวนการตัดสินใจที่ประกอบด้วยหลายขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ นั้นอาจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสภาพของปัญหาหรือข้อมูลที่จะนำมาทำการตัดสินใจของแต่ละบุคคล โดยทั่วไปแล้ว ก่อนที่จะทำการตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ผู้ตัดสินใจจะใช้วิธีการวิเคราะห์เพื่อประเมินทางเลือกด้วยการใช้หลักการและเหตุผลจากประสบการณ์ที่ตนเองมี

เป็นเครื่องมือในการพิจารณาเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและมีปัญหาน้อยที่สุด ซึ่งทางเลือกที่ดีที่สุดนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการตัดสินใจนั้น ๆ ด้วย

สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก (2554) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเลือกเรียนว่าเป็นขบวนการทางสมองที่นักศึกษาต้องพิจารณาถึงทางเลือกในการศึกษาต่อ โดยขั้นตอนในการตัดสินใจเลือกเรียนแบ่งเป็นสามระยะ คือ ระยะ Predisposition เป็นระยะที่นักศึกษาจะพิจารณาว่าจะศึกษาต่อหรือไม่หรือศึกษาต่อในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยโดยในระยะนี้จะมีตัวแปรต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนของนักศึกษา ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความรู้ความสามารถของตัวนักเรียนเอง

สรุปได้ว่า การตัดสินใจเลือกเรียน คือ ขบวนการในการตัดสินใจของผู้เรียนที่มุ่งเน้นในการเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองชอบและมีความถนัดเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว พร้อมทั้งอาศัยองค์ประกอบจากข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบช่วยในการตัดใจอย่างมีเหตุผลและตรงตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียนที่ได้ตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ดีที่สุด และนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคตให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

2.2 ปัจจัยการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษานั้นมีหลายปัจจัยดังนี้

2.2.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนกรอบหรือแนวทางที่จะเกิดการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะประสบการณ์ และเจตคติที่ดีในทิศทางทางหนึ่ง หากหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานตลอดจนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนในสาขาวิชานั้น ๆ

2.2.1.1 ความหมายของหลักสูตร มีนักวิชาการด้านการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายท่านดังนี้

วิเชียร ดีฉาย (2554) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายประการ คือ

หลักสูตร คือ รายวิชาและเนื้อหาวิชาที่เรียน (Curriculum as Subject and Subject Matter)

หลักสูตร คือ จุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ (Curriculum as Objective)

หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน (Curriculum as Plans)

หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน (Curriculum as Leaners'Expriences)

หลักสูตร คือ กิจกรรมการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน (Curriculum as Activities)

กิตติภณ กิตติยานุรักษ์ (2553) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยรายวิชาหรือเนื้อหาที่จัดไว้อย่างมีระบบ เพื่อมุ่งให้ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หลักสูตรจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาทุกระดับ หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนพิมพ์เขียวในการสร้างบ้าน ส่วนการสอนเป็นกระบวนการหรือวิธีการในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551) ได้กล่าวสรุปว่า หลักสูตรเป็นเนื้อหาสาระสำคัญและกิจกรรมต่างๆ ที่สนองวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่พึงประสงค์

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าหลักสูตรดังนี้

1. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้นักเรียน โดยการควบคุมแนะนำของสถานศึกษาอันเป็นเครื่องมือที่ช่วยบรรลุวัตถุประสงค์ หรือความคาดหวังทางการศึกษาที่ตั้งไว้

2. หลักสูตร เป็นสื่อในการสอนที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ ขนวนการในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ อย่างมีระบบแบบแผน โดยกำหนดเนื้อหาสาระขอบข่ายการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย และให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่บัญญัติไว้ในหลักสูตรได้อย่างถูกต้องครบถ้วน มีคุณภาพและมาตรฐาน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

2.2.1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

จากความหมายและคำจำกัดความของหลักสูตรที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดกาศึกษาหลายประการ คือ

1) ความสำคัญของหลักสูตรต่อการศึกษาส่วนรวม

การศึกษาเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลและยังเป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างกำลังคนเพื่อพัฒนาประเทศก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา ถ้าต้องการจะทราบว่าประชากรของประเทศใดมีคุณลักษณะอย่างไร มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศเพียงใดนั้น ให้ดูที่การศึกษาของ

ประเทศนั้น ๆ และการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศนั้นจะเน้นไปในทิศทางใดย่อมขึ้นอยู่กับหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องมือถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติลงสู่การปฏิบัติ ถ้าไม่มีหลักสูตรที่จะจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนประชากรของชาติย่อมกระทำไม่ได้

2) ความสำคัญของหลักสูตรต่อการเรียนการสอน

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญของการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกสาขาวิชา หลักสูตรจะระบุสิ่งที่ต้องการและแนวทางจัดมวลประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด เช่น กำหนดจุดหมายปลายทางของการเรียนคืออะไร ระหว่างเรียนต้องใช้สื่ออะไรบ้าง ในตัวผู้ที่ผู้เรียนจะต้องเตรียมอะไรบ้าง ผู้สอนจะต้องเตรียมอะไรบ้าง หากไม่มีหลักสูตรก็สอนไม่ได้ เพราะไม่รู้ทิศทางในการสอน นอกจากนั้นหลักสูตรยังเปรียบเสมือนแบบที่ใช้ในการสร้างบ้าน ซึ่งช่างจะลงมือสร้างบ้านต้องอาศัยแบบแปลนจึงจะสร้างบ้านได้ตรงตามความต้องการ จึงกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้การศึกษาบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและมวลประสบการณ์ที่จัดทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปตามที่ต้องการได้

2.4.1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร คือ ส่วนที่อยู่ภายในหลักสูตรประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตรมีนักวิชาการหลายท่านได้สรุปว่าองค์ประกอบของหลักสูตรไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้ที่จะผ่านหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางหรือขอบเขตในการให้การศึกษาแก่เด็ก ช่วยในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนใช้เป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการประเมินผล

2) เนื้อหาสาระของหลักสูตร (Content) สาระความรู้ วิชาความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ไปตามลำดับขั้นตอนเพื่อให้มีความรู้ความสามารถตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การเลือกเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือกเนื้อหาสาระ การออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ การเรียงลำดับเนื้อหาสาระ และการกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสม

3) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดทำวัสดุหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน แบบเรียนเป็นต้น ส่วนการจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครู และสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนการดำเนินการสอน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในด้านการถ่ายทอดความรู้ การวัดผลและประเมินผล

จิตวิทยาการสอน ตลอดทั้งปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

4) การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) การประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรนั้นสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุของการไม่บรรลุ การประเมินผลหลักสูตรเป็นงานใหญ่ และมีขอบเขตกว้างขวางผู้ประเมินจำเป็นต้องวางแผนโครงการประเมินผลไว้ล่วงหน้า

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร หมายถึง แผนงานการจัดการศึกษาที่กำหนดเนื้อหาสาระ ขอบข่ายการเรียนรู้ แผนการเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อมุ่งหวังให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตร และเมื่อเรียนจบแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปประกอบอาชีพได้

2.2.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน ความหมายของครูผู้สอน คำว่า ครู หรือผู้สอน หมายถึง บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดี ในสาขาวิชาที่สอนให้กับนักเรียนได้มีความรู้ มีผู้ที่ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

พชรวรรณ โพธิ์น้อย (2563) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูผู้สอน 4.0 นั้น สามารถสรุปได้ว่า ครูผู้สอน คือ ผู้ให้ความรู้ในสถานศึกษาแก่ผู้เรียน ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่จากที่เคยเป็นผู้สอนผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation) เป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach) และเป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator) โดยครูผู้สอน 4.0 ต้องมีลักษณะ ดังนี้

1) เป็นผู้มีจิตวิญญาณ มีความรัก และมีความศรัทธาในความเป็นครู เป็นคนดีมีคุณธรรมมีความเมตตา กรุณา และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์

2) เป็นผู้มีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี

3) เป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน

4) เป็นผู้ที่มีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ การนำเสนอสื่อ และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้

5) เป็นผู้วางแผนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ความต้องการของสังคม และเป็นเป้าหมายของหลักสูตรที่ใช้ในการสอนนักเรียน

6) เป็นผู้ที่มีจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการสอนนักเรียน ตั้งใจและมุ่งมั่นเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ให้ได้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้นั้นมาพัฒนาประเทศชาติ

7) เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ พัฒนาตนอง และหมั่นหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ

8) เป็นผู้ที่สร้างความสัมพันธ์ภาพกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของนักเรียนให้ดีขึ้น

9) เป็นผู้มีความสามารถในการที่ปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดี และถูกต้องแก่นักเรียน

10) เป็นผู้ที่ให้คำปรึกษา คอยรับฟังปัญหาของนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ และมีมุทิตาจิตต่อนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อใจ ส่งผลให้เกิดสภาพการเรียนรู้ ตื่นตัวแบบผ่อนคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2560) ในยุคการศึกษา 4.0 ครูมืออาชีพต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านเนื้อหาและศาสตร์ด้านการสอนอย่างรอบด้าน มีความรู้ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นครู สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

นรรัชต์ ฝันเชียร (2561) กล่าวว่า ยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ครูจะเป็นผู้สอนอย่างเดียวเหมือนเมื่อก่อนไม่ได้ จะต้องให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเองด้วย โดยที่ครูออกแบบการเรียนรู้ เป็นผู้แนะนำ และอำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ให้กับเด็ก ทั้งนี้เพื่อให้เด็กสามารถสร้างสรรค์และพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง ซึ่งการสร้างสรรค์ด้วยตัวเองนี้คือแนวทางสำคัญแห่งศตวรรษที่ 21

วิเชียร ดีฉาย (2554) อธิบายว่า ครูคือ ผู้สั่งสอนศิษย์ผู้ถ่ายทอดให้สิทธิ์ในปัจจุบัน คำว่าครู จึงหมายค่อนข้างจะหมายถึงอาชีพประการหนึ่งในสังคม มากกว่าจะหมายถึง บุคคล พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลเดช สรุปได้ว่า ความเป็นครูหมายถึง ผู้ที่มีความรู้มีคุณธรรมความดีแล้วเสื้อผ้าแพปราณีที่จะถ่ายทอดความรู้ มีศรัทธามีความหวังดีอย่างบริสุทธิ์ใจ

กิตติภณ วงศ์วานิช และคณะ (2553) กล่าวว่า ครูมีบทบาทและความสำคัญต่อสังคมตั้งแต่เยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกใหม่ของสังคมจนถึงประเทศชาติ สังคมยุคปัจจุบันมีความซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น เช่น ปัญหาสิ่งเสพติดชนิดใหม่ ๆ ปัญหาการแสดงออกทางเพศของผู้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เป็นต้น ครูจึงทำหน้าที่เป็นผู้เยียวยาสังคม ร่วมแก้ปัญหาสังคมทุกระดับ เพื่อป้องกันความเสื่อมโทรมของสังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน คือ ทำหน้าที่ในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนในโลกปัจจุบันจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทใหม่ จากที่เคยเป็นครูผู้สอน ผู้ให้ความรู้ ต้องพัฒนาตนเองให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ ที่จะต้องนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในโลกปัจจุบัน ดังนี้

1) เป็นผู้อำนวยความสะดวก

2) เป็นผู้แนะแนวทาง

3) เป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา

2.2.3 ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ

การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จนั้น เป็นปัญหาที่สร้างความยุ่งยากให้แก่บุคคลมาก จึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาการเลือกอาชีพทำให้เกิดทฤษฎีการเลือกอาชีพได้หลายทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock's Comosit theory (1967) อ้างโดย วิเชียร ดีฉาย (2554) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสัมพันธ์ของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวว่าหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1) บุคคลจะเลือกอาชีพตามความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่ง คือ ความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง

2) อาชีพที่บุคคลเลือกที่จะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นให้ดีที่สุด

3) บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนเองอย่างชัดเจนถูกต้องหรืออาจจะรับรู้อย่างเลือนรางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

4) พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพสามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้

5) พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะเหมาะสมและตรงกับความต้องการของตนเองมากขึ้น หากบุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่าอาชีพที่เลือก จะตอบสนองความต้องการของตนเองได้เพียงใด ซึ่งความสามารถในการคาดคะเนนั้นขึ้นอยู่กับ ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และ ความสามารถในการพินิจพิเคราะห์อย่างรอบคอบ

6) ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสมารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาเลือกนั้นจะนำไปสู่สนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7) ข้อสนเทศทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่าในอาชีพใด จะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8) ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้นสนองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนองและความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

9) ความพึงพอใจเป็นผลจากงานที่สนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบันหรือเป็นผลจากงาน ซึ่งมีท่าทีว่าจะสนองความต้องการของบุคคลในอนาคต

10) การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือกอาชีพ อาจจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ John (1967) โดย สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก (2554) เสนอความคิดว่า เมื่อเกิดการเลือกอาชีพนั้นจะเป็นดังนี้

1. คนจะต้องมีอาชีพที่เลือกถนอมอาชีพหรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือกอาชีพการเลือกอาชีพไม่ได้

2. แรงกระตุ้นจากภายนอกต่อการเลือกอาชีพ ได้ แก่ความคาดหวังของสังคมว่าทุกคนควรทำงาน และการมีรายได้จากการได้ประกอบอาชีพ

3. บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ถ้าถูกจำกัดในการตลาดอาชีพจะไม่สามารถเลือกอาชีพได้ ซึ่งคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้ ซึ่งคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพเป็นพื้นฐานในการตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพประกอบด้วย

3.1 การเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นจริงมากที่สุด และแสดงให้เห็นว่าบุคคลบุคคลคิดว่าเขาจะประกอบอาชีพอะไร

3.2 ความชอบอาชีพ

3.3 ความปรารถนาหรือความมุ่งหวังในอาชีพ

3.4 ความสนใจในอาชีพมีคล้ายคลึงกับความชอบในอาชีพแต่มีความเป็นจริงมากกว่า

ซึ่งลักษณะทั่วไปของการเลือกอาชีพของ John (1973) กล่าวไว้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบ มิใช่กรรมที่เกิดขึ้นโดยความบังเอิญ แต่ละบุคคลจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน

2. การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรต่างๆ เช่น

2.1 ตัวแปรส่งเร้า (Stimulus Variables) ได้แก่ วัฒนธรรม ระดับชั้นทางสังคม เชื้อชาติ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ชุมชน เพื่อน และจรรยาบรรณในกลุ่มอาชีพ ครอบครัว อาชีพของบิดามารดา โรงเรียน

2.2 ตัวแปรตามตอบสนอง (Response Variables) ได้แก่ ความถนัดทั่วไป กับความสามารถทางสมอง ความสนใจ บุคลิกภาพ

3. การเลือกอาชีพบุคคลนิยมเลือกอาชีพเป็นสาขาอาชีพ ซึ่ง John (1967) ได้กล่าวถึงการวัดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้ว่า เครื่องมือที่ใช้วัดการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลได้แก่ การสัมภาษณ์ คำถามปลายเปิดและแบบสอบถาม

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง หลักสูตรการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและสามารถสร้างอาชีพได้ ทำให้ผู้เรียนเลือกเข้ามาเรียนตามความต้องการและมีความถนัดในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ เพื่อนำไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพที่เลือกเรียนมา

2.2.4 ปัจจัยด้านภาพลักษณะของสถานศึกษา

ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือของสถานศึกษา ที่จะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นที่จะส่งลูกเข้ามาเรียน พร้อมทั้งเกิดความสมัครใจของนักเรียนที่จะเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ มีผู้ที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถาบันและองค์กรไว้มากมาย ดังนี้

Robbins (1990) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกคิดต่อสถาบัน องค์การ ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้น ๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเขาเอง เช่น ได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือจากกิตติศัพท์เล่าลือมาต่าง ๆ นานา เป็นต้น

วิเชียร ดีฉาย (2554) ได้จำแนกภาพลักษณ์ของสถาบัน องค์การ ออกเป็นประเภทที่สำคัญ ๆ ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. ภาพลักษณ์ของบริษัท (Corporate Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนที่มีต่อบริษัทหรือหน่วยงานธุรกิจแห่งใดแห่งหนึ่ง ภาพลักษณ์ดังกล่าวนี้จะหมายรวมไปถึงด้านการบริหารหรือการจัดการของบริษัทแห่งนั้นด้วย และหมายรวมไปถึงสินค้าผลิตภัณฑ์ Product) และบริการที่บริษัทนั้นจำหน่าย ฉะนั้นคำว่า ภาพลักษณ์ของบริษัทจึงมีความหมายค่อนค้างกว้างและยังหมายรวมถึงตัวหน่ายงานธุรกิจ ฝ่ายจัดการและสินค้าหรือบริการของบริษัทแห่งนั้นด้วย

2. ภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร (Institution Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสถาบันองค์กร ซึ่งโดยมากมักจะเน้นไปในทางด้านสถาบันหรือองค์กร ซึ่งโดยมากมักจะเน้นไปทางด้านสถาบันหรือองค์กรเพียงอย่างเดียว ไม่รวมถึงสินค้าหรือบริการที่จำหน่ายจึงมีความหมายที่แคบลงมาจาก Corporate Image

3. ภาพลักษณ์ของสินค้าหรือบริการ (Product/Service Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสินค้าหรือการบริการของบริษัทเพียงอย่างเดียวไม่รวมถึงตัวองค์กรหรือบริษัท

4. ภาพลักษณ์ที่มีต่อสินค้าตราใดตราหนึ่ง (Brand Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสินค้ายี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่ง หรือตราใดตราหนึ่ง หรือเครื่องหมายการค้าใดเครื่องหมายการค้าหนึ่ง (Tradmark) ส่วนมากมักจะใช้ในด้านการโฆษณา (Advertising) และการส่งเสริมการจำหน่าย (Sales Promotion) เช่น จะซื้อกางเกงยีนส์ใช้สักหนึ่งตัว แต่กางเกงยีนส์มีขายมากมายหลายยี่ห้อ ผู้ซื้อที่มี (Brand Image) ที่ดีต่อยี่ห้อใดยี่ก็มักจะมีแนวโน้มที่จะซื่อยี่ห้อนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่กางเกงยีนส์บางยี่ห้ออื่นอาจมีคุณภาพดีกว่ายี่ห้อที่เลือกซื้อก็ได้

กิตติภณ กิตติยานุรักษ์ (2553) กล่าวไว้ว่า ภาพสะท้อนของความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ สถาบัน มีความรู้สึกประทับใจต่อหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์การทั้งในระยะสั้นระยะยาว ถ้าองค์การต่าง ๆ ได้รับความสนใจจากสาธารณะชนและมวลชนมากขึ้น ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารและสื่อสารมวลชนทำให้คนในสังคมต่าง ๆ รับทราบข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้อย่างกว้างขวาง ถ้าองค์กรใดมีภาพลักษณ์ที่ดีก็จะได้รับความน่าเชื่อถือไว้วางใจสนับสนุนร่วมมือให้องค์การนั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน แต่ถ้าองค์การใดมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ย่อมได้รับการต่อต้านและดูหมิ่นเกลียดชัง ภาพลักษณ์จึงเป็นรากฐานแห่งความเชื่อมั่นขององค์การ ถ้ามีภาพลักษณ์ที่ดีแม้จะมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขได้ง่าย เสมือนหนึ่งร่างกายของคนที่แข็งแรง มีภูมิคุ้มกันโรคหากได้รับเชื้อโรคหรือมีอาการเจ็บป่วย อาการก็จะไม่ร้ายแรงและหายเร็วกว่าปกติ

ชูศรี มโนการ (2552) ได้ให้ความหมายของภาพลักษณ์ไว้ว่า หมายถึง ภาพเกิดขึ้นในใจของคนเรา อาจเป็นภาพที่มีต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิตก็ได้เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล องค์การ สถาบันฯลฯ หรือภาพสิ่งต่าง ๆ สร้างให้เกิดขึ้นในจิตใจเราก็ได้

การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ ผลที่เกิดจากความเชื่อถือ การยอมรับและศรัทธาที่เกิดจากบุคคลที่มีต่อโรงเรียน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนสามารถทำได้หลายรูปแบบซึ่งจะเกี่ยวข้องกับปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อถือ ได้แก่

1.1 บุคคล ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประพฤติดีและปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

1.2 ชื่อเสียงของโรงเรียนด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านดนตรี ด้านจริยธรรม เป็นต้น

1.3 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

1.4 การพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัลและการยกย่อง เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน โรงเรียนจัดการด้านสิ่งแวดล้อมดีเด่น เป็นต้น

2. การยอมรับ ได้แก่

2.1 ผู้ปกครองนิยมความประทับใจของนักเรียนความประทับใจส่งบุตรหลานมาศึกษาต่อมากขึ้น

2.2 บุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้นำในการดำเนินการกิจกรรมของชุมชน

2.3 โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

3. ความเลื่อมใสศรัทธา ได้แก่

3.1 ความภาคภูมิใจของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนแล้วประสบความสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่อ

3.2 ความประทับใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน

4. กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์

สำหรับกลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ สามารถดำเนินการดังนี้

กิตติภณ กิตติยานุรักษ์ (2553) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ การกำหนดเป้าหมายและวิธีการทำงานด้วยการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับโรงเรียน ดังนี้

4.1 สร้างความรู้สึกให้ประชาชนยอมรับและเห็นด้วย อันจะเป็นผลให้โรงเรียนเป็นที่เชื่อถือ

4.2 ปรับปรุงโรงเรียนทั้งหมด ทั้งด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

4.3 กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางและหลักชัยในการทำงาน

4.4 นำโรงเรียนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นมากขึ้น

4.5 สร้างโรงเรียนให้มีชื่อเสียง เช่น การส่งโรงเรียนเข้าประกวด การส่งครูและนักเรียนไปแข่งขันความรู้และทักษะต่าง ๆ

4.6 เน้นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ

5. ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน

ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ การกำหนดรูปแบบแผนและขบวนการในการทำงานสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนให้สัมฤทธิ์ผลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนตามการรับรู้ของบุคลากรของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมทั่วไป โดยการวิเคราะห์ วิจัย หรือสำรวจความคิดเห็น

5.2 สร้างความตระหนักแก่บุคลากรให้เห็นความสำคัญของภาพลักษณ์โรงเรียน

5.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการหาความต้องการที่จำเป็นในการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดภาพลักษณ์ที่ดี

5.4 กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย นโยบายและแผนการดำเนินการเพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพ ได้รับการยอมรับ เชื่อถือและศรัทธาจากประชาชน

5.5 ใช้การประชาสัมพันธ์เป็นมาตรการสำคัญในการสร้างความเข้าใจแก่บุคคลผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียนควบคู่ไปกับการบริหารและจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศ

5.6 มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอและนำผลการประเมินไปปรับปรุงการทำงาน

5.7 ทำการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

ความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน นอกจากการปฏิบัติการจริงและการประชาสัมพันธ์แล้ว ต้องให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และผู้เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมมากที่สุดในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งภาพลักษณ์ของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ภาพลักษณ์เกิดจากความรู้สึกนึกคิดของคนที่มีต่อโรงเรียน ภาพลักษณ์ของโรงเรียนสามารถสร้างขึ้นมาได้ โดยใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม การสร้างภาพลักษณ์ที่ดให้เกิดขึ้นแก่โรงเรียนทำได้ยากพอ ๆ กับการรักษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือความสามารถของผู้บริหาร คณกรรมการโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำให้เกิดขึ้นมาได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสถานศึกษาของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประชาชน บุคคลทั่วไป ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนนักศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา โดยกลุ่มบุคคลเหล่านี้จะให้ความเชื่อมั่นและเชื่อถือต่อการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา หากสถานศึกษาสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีงานทำ และสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษาได้ จะทำให้สถานศึกษาได้รับการยอมรับและยกย่องจากสังคมทั่วไป ส่งผลให้ประชาชน บุคคลทั่วไป ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนนักศึกษา เกิดความชื่นชม ศรัทธา น่าเชื่อถือ และเกิดค่านิยมต่อสถานศึกษามากยิ่งขึ้น เกิดความสนใจที่จะส่งลูกหลานเข้ามาเรียนในสถานศึกษา

2.2.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

ความหมายของสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย คือ เริ่มตั้งแต่สถานที่ตั้งของวิทยาลัยมีพื้นที่โดยรอบสถานศึกษาและภายในวิทยาลัยอยู่ในย่านชุมชนหรือแหล่งที่เจริญแล้วหรือไม่นั้น ซึ่งจะเป็นตัวแปรและบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ซึ่งมีผู้ที่ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไว้มากมายดังนี้

Astin (1964) ได้จัดแบ่ง สภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาที่เป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนแสดงพฤติกรรม กิจกรรม หรือ ลักษณะที่พึงประสงค์ต่าง ๆ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่
2. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน
3. สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน
4. สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร

Harold (1964) ได้ให้ความหมาย ของสภาพแวดล้อมว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทัศนคติ และความสนใจของตัวเอง

Robbins (1990) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม (Environment) ว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกองค์การ คือ เป็นภาพรวมทั้งหมด ส่วนองค์การถือว่าเป็นส่วนประกอบย่อยอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมภายนอกนั้น และองค์การจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกด้วย

ชูศรี มโนการ (2552) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสถาบัน ซึ่งรวมถึงสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพการณ์ที่เป็นรูปธรรม แนวความคิด บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทุกด้านของนักเรียน นักศึกษา ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม สภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาที่ดีจะกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

ธนวรรณ สอ้าง (2560) ได้กล่าวว่า ขอบข่ายสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเป็นที่อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้เพื่อดำเนินชีวิต ดังนั้น การที่สถานศึกษาจะสามารถทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด สถานศึกษาจะต้องจัดสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและการปกครอง ซึ่งสถานศึกษามุ่งหมายเพื่อฝึกหัดให้เด็กพัฒนาบุคลิกให้สอดคล้องกับสังคม

2. ครูเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้และพัฒนาความคิดและสร้างสรรค์ ครูมีอิทธิพลต่อเด็กทั้งด้านการแสดงออกและจิตใจ

3. กลุ่มเพื่อนร่วมโรงเรียนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีอิทธิพลในการปรับตัวและการดำรงชีวิตในสังคมโรงเรียน ซึ่งเปรียบเสมือนสังคมย่อย

4. หลักสูตรและวิชาที่เรียนมีส่วนที่ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนาด้านความรู้ความคิดและประสบการณ์

5. หลักสูตรและวิชาที่เรียนมีส่วนที่ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนาด้านความรู้ความคิดและประสบการณ์

มณีรัตน์ นุชชาติ (2553) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (Abstract Environment) ได้แก่ ระบบบุคคลที่มีคุณค่าที่ควรยึดถือซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญของวัฒนธรรม ข่าวสาร ความรู้ความคิด ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดทัศนคติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือของคนอื่นก็ตาม สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมนี้อาจกล่าวโดยสรุปว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมก็คือ สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมนั่นเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง โดยเฉพาะทางด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ โดยสาเหตุที่การเรียนการสอนในชั้นเรียนจะเป็นรูปแบบกลุ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางกายภาพก็เป็นสิ่งสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยเอื้อความสะดวกนานาประการให้ผู้เรียนและผู้สอนได้บรรลุสัมฤทธิ์ผลได้เร็วยิ่งขึ้น

วิเชียร ดีฉาย (2554) ได้เรียบเรียงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ของมนุษย์ไว้ 3 ประการคือ

1. สภาพแวดล้อมในครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรกของสังคมที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในครองครัว ในการสร้างและพัฒนาอารมณ์ บุคลิกภาพ ความเชื่อ เจตคติ

2. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา สถานศึกษาเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ เพราะเป็นสถาบันที่ให้การอบรมสั่งสอนและให้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิต

3. สภาพแวดล้อมในสังคมและชุมชน ได้แก่ กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน ศาสนา และลัทธิความเชื่อ ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมความเชื่อถือ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา หมายถึง บริบทของสถานศึกษาที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ถูกกำหนดจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และสิ่งแวดล้อมภายในของสถานศึกษาที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ประกอบไปด้วย สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม เช่น สิ่งก่อสร้างและปลูกสร้างต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมที่นามปธรรม เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมนั่นเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียน การสอน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ที่ต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสถานศึกษาให้ได้ตามจุดมุ่งหมายต่อไป

2.2.6 ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

2.2.6.1 ความหมายสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน คือ สิ่งที่ช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ระหว่างครูผู้สอนความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ช่วยทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปด้วยดี ทั้งนี้ ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียนและสภาพห้องเรียน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนได้ ดังนี้

สมบูรณ์ สงวนญาติ (2544) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วยในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2543) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียน

กิติมา ปรีดีดิลก (2542) กล่าวว่า วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการสอนที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษา เทคโนโลยีการสอน เทคโนโลยีการศึกษา โสตทัศนศึกษา โสตทัศนูปกรณ์ แต่ในปัจจุบันนิยมใช้คำว่า สื่อการสอนมากกว่า เนื่องจากสื่อการสอนมีความหมายกว้างขวางกว่าอุปกรณ์การสอน กล่าวคือ สื่อการสอนมิใช่หมายถึงเพียงสิ่งของที่ใช้ประกอบการสอนเท่านั้น แต่ยังหมายถึงทุกสิ่งอย่างไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม หากนำมาประกอบการเรียนการสอนแล้วเกิดความเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น ก็สามารถจัดเป็นสื่อการสอนได้

2.2.6.2 ประโยชน์ของ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

วาสนา ชมหา (2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สนับสนุนการสอนไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจนต่อผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นกว่าเวลาที่กำหนด
3. ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้จดจำ ประทับใจในความรู้สึก และทำอะไรเป็น เร็วขึ้น ทำได้ดีขึ้น
5. ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
6. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสิ่งที่ยากลำบากได้ โดยการช่วยแก้ปัญหาหรือจำกัดต่าง ๆ ดังนี้

6.1 ทำในสิ่งที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น

6.2 ทำนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

6.3 ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วให้ช้าลงได้

6.4 ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวช้าให้เร็วมากขึ้นได้

6.5 ทำในสิ่งที่ใหญ่เกินไปให้เล็กลงได้

6.6 ทำในสิ่งที่เล็กเกินไปให้ใหญ่ขึ้นได้

6.7 ทำสิ่งที่มีอยู่ในอดีตหรือลี้ลับมาศึกษาได้

2.2.6.3 ประเภทของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

เอกศักดิ์ เนตรวิเชียร (2547) ได้แบ่ง ออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. สื่อประเภทวัสดุ (Materials of Software) ได้แก่ สื่อเล็ก (Small Media) ที่ทำหน้าที่เก็บความรู้ในลักษณะของภาพ เสียง และอักษณ ในรูปแบบต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 วัสดุที่เสนอความรู้ได้จากตัวมันเอง ได้แก่ หนังสือเรียนตำรา ของจริง หุ่นจำลอง ฟิล์มภาพยนตร์ แผนที่ ป้ายนิเทศ เป็นต้น

1.2 วัสดุที่ต้องอาศัยสื่อประเภทเครื่องกลไก (Hardware) เป็นตัวนำเสนอความรู้ ได้แก่ ฟิล์มภาพยนตร์ แผ่นสไลด์ ฟิล์มสตริป เทปบันทึกเสียง รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น

2. สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ (Hardware) ได้แก่ สื่อใหญ่ (Big Media) ที่เป็นสื่อตัวกลางหรือทางผ่านของความรู้ถ่ายทอดไปยังผู้เรียน สื่อประเภทนี้ตัวของมันเองแถบไม่มีประโยชน์ในการสื่อความหมายเลย ถ้าไม่มีความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ มาป้อนผ่านเครื่องกลไกเหล่านี้ ดังนั้นสื่อประเภทนี้ต้องอาศัยสื่อประเภทวัสดุ (Software) สื่อการเรียนการสอนประเภทนี้ได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องฉายภาพนิ่งเป็นต้น

3. สื่อประเภทเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ (Techniques of Methods) ตัวกลางในขบวนการเรียนการสอน บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคหรือวิธีการ ได้แก่ การสาธิต การทดลอง การแสดงละคร การศึกษานอกสถานที่ นิทรรศการ ตลอดจนเทคนิคในการสอนบทเรียนด้วยสื่อประเภทวัสดุและเครื่องมือเป็นต้น

ประภาศรี สิงห์อำไพ (2544) ได้จัดประเภทของสื่อการสอนไว้ดังนี้

1. สิ่งพิมพ์ (printed Material) ได้ แก่ หนังสือแบบเรียน หนังสืออุเทศ หนังสือประกอบ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารแผ่นปลิว วัสดุกราฟฟิกอื่น ๆ

2. เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน (Audio-visual equipment) เครื่องฉายภาพ (Projected Material) อุปกรณ์ถ่ายทอดเสียง (Trainsmission)

3. วัสดุอุปกรณ์ (Audio-visual Material) ได้แก่ สิ่งที่ของใช้ประกอบการสอนได้ เช่น หุ่นจำลอง หุ่นกระบอก ลูกโลก กระดานชอล์ก ป้ายนิเทศ บัตรคำ รูปภาพ ฯลฯ สื่อสิ้นเปลืองต่าง ๆ เรียกว่า วัสดุ ส่วนเครื่องมือที่มีความคงทน เรียกว่า อุปกรณ์

4. สถานที่การจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

จากทัศนะต่าง ๆ ของนักการศึกษา สรุปได้ว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายที่ครูผู้สอนประสงค์จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ตรงกับที่จุดประสงค์การสอนระบุไว้ได้โดยง่ายในเวลาที่รวดเร็ว สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนมีหลายแบบที่ครูผู้สอนรู้จักการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาผู้สอนต้องเลือกใช้สื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในงานที่ทำจึงจำเป็นต้องศึกษาจากของจริงบางอย่างที่ต้องการศึกษามีขนาดใหญ่เกินไป ก็ใช้แบบจำลองผู้สอนเป็นสื่อในการสอนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจดีกว่าการสอนโดยใช้จินตนาการ ผู้สอนอาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเป็นอย่างดีในการผลิตสื่อการสอนแบบจำลอง หรือสื่อรูปภาพที่ทำให้เห็นการ

เคลื่อนไหวได้ หรือต้องรู้ว่าจะสามารถไปหาแหล่งที่เหมาะสมจากที่ได้นำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

2.3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต

2.3.1 ประวัติความเป็นมาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2481 โดยการโอนกิจการโรงเรียนช่างทอวัดโบสถ์มาสังกัดกองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ เปิดสอนเฉพาะวิชาการทอผ้า ปีต่อมาโรงเรียนได้เปลี่ยนเป็นโรงเรียนช่างทอวัดสามพระยา เนื่องจากย้ายมาทำการสอนที่โรงเรียนพณิชยการสามพระยา (เดิม) มีประวัติความเป็นมาดังต่อไปนี้

พ.ศ. 2485 โรงเรียนได้ย้ายมาทำการสอนที่โรงเรียนพณิชยการ วัดเทวราชกุญชร จนกระทั่งถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2490 กรมอาชีวศึกษาให้เปิดการสอนวิชาช่างสตรี แผนกช่างเย็บผ้าหลักสูตร 2 ปี ขึ้นอีกแผนกหนึ่ง และได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “โรงเรียนการช่างสตรีโชติเวช”

พ.ศ. 2492 โรงเรียนขยายการสอน โดยเปิดแผนกการช่างสตรีชั้นกลาง รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี และปี พ.ศ. 2495 เปิดสอนระดับประโยคอาชีวะชั้นสูง แผนกการช่างสตรีรับนักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 (ม.6) เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี

พ.ศ. 2501 กรมอาชีวศึกษามีนโยบายให้โรงเรียนเลิกรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแต่ยังรับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประโยคอาชีวะชั้นสูง

พ.ศ. 2504 มีการเปลี่ยนแปลงชั้นเรียนใหม่ทั้ง 2 ระดับ เป็นประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ. 1-3) และประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ. 4-5) สายอาชีพ

พ.ศ. 2506 โรงเรียนขยายอาคารเรียนเพิ่มขึ้นที่ฝั่งวัดเทวราชกุญชร

พ.ศ. 2517 โรงเรียนได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยมีชื่อว่า “วิทยาลัยโชติเวช” และขยายการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี

พ.ศ. 2520 วิทยาลัยได้โอนกิจการมารวมกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาและเปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตโชติเวช”

พ.ศ. 2523 วิทยาเขตฯ ขยายการสอนขึ้นอีกหนึ่งระดับ คือ เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมหลักสูตร 1 ปี

พ.ศ. 2531 วิทยาเขตฯ เปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม และได้เปิดรับนักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6, วช. 1 และ วช. 2) เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สายคหกรรมศาสตร์

วันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้รับพระราชทานนามใหม่จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล”

พ.ศ. 2533 วิทยาเขตฯ ได้เปิดการสอนสาขาใหม่อีก 1 สาขา คือ สาขาอุตสาหกรรมศิลปะประดิษฐ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พ.ศ. 2536 วิทยาเขตฯ เปิดสอนสาขาคหกรรมศาสตร์ศึกษา - ธุรกิจงานประดิษฐ์ระดับปริญญาตรีโดย 2 ปีแรก ศึกษาที่วิทยาเขตฯ และ 2 ปีหลังศึกษาที่ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จ.ปทุมธานี

พ.ศ. 2537 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ศึกษาที่วิทยาเขต 2 ปีแรกสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า

พ.ศ. 2540 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี สาขาอาหารและโภชนาการ และสาขาเทคโนโลยีออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2541 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี สาขาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไปและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

พ.ศ. 2543 วิทยาเขตฯ ปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และเปิดการสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปีเพิ่มอีก 2 สาขา คือหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์

พ.ศ. 2545 วิทยาเขตฯ เปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และเปิดรับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) เทคโนโลยีออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมศิลปะประดิษฐ์

พ.ศ. 2546 วิทยาเขตฯ เปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี 4 หลักสูตร คือ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ) ผ้าและเครื่องแต่งกาย หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) ระบบสารสนเทศ และเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ) ผ้าและเครื่องแต่งกาย

พ.ศ. 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 วิทยาเขตโชติเวช จึงได้รับการยกฐานะโดยรวมกับวิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (Rajamangala University of Technology Phranakhon : RMUTP) มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 17(6) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ 0503(3)/ว288 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประชุมครั้งที่ 8/2550 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2550 แบ่งส่วนราชการระดับคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ออกเป็น 9 คณะ ดังต่อไปนี้

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. **คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์**
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการและออกแบบ

พ.ศ. 2550 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปีสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ซึ่งมี 3 กลุ่มวิชา คือ ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกายอาหารและโภชนาการ และการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์

พ.ศ. 2554 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิด“อาคารเรือนปัญญา” คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

2.3.2 หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565) ประกอบด้วย 5 วิชาสาขา ดังนี้

2.3.2.1 สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า

มุ่งมั่นให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ มีความรู้ทางด้านวิชาการและมีทักษะด้านปฏิบัติที่สามารถทำงานในสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต

อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

1) นักออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ผลิตภัณฑ์แฟชั่น และนักออกแบบสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรม

2) ช่างแพตเทิร์น ช่างตัดเสื้อผ้า ช่างเย็บเสื้อผ้า

3) นักวิเคราะห์แนวโน้มแฟชั่น ผู้นำกระแสด้านแฟชั่น

4) นักจัดการสินค้าแฟชั่น ผู้จัดซื้อ-หาวัตถุดิบ

5) นักจัดตกแต่งหน้าร้านสินค้าแฟชั่นเพื่อส่งเสริมการขาย

6) ที่ปรึกษาด้านแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

7) บุคลากรในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนด้านการออกแบบแฟชั่น เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และธุรกิจสินค้าแฟชั่น

8) อาชีพอิสระ เช่น ผู้ประกอบการด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ช่างภาพแฟชั่น

2.3.2.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

มุ่งมั่นให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ มีความรู้ทางด้านวิชาการและมีทักษะด้านปฏิบัติที่สามารถทำงานในสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต

อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

1) พ่อครัว/แม่ครัว/เชฟ

2) ครู/อาจารย์/นักวิชาการ

3) นักโภชนาการ

4) ผู้ประกอบการด้านธุรกิจอาหาร

5) นักวิจัยและนักพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร

6) นักออกแบบอาหาร

7) นักสร้างสรรค์งานเขียนด้านอาหาร

8) นักรีวิวอาหาร

2.3.2.3 สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร

เป็นหลักสูตรมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่สามารถบูรณาการ และประยุกต์ความรู้ เทคโนโลยี ทักษะปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรมการบริการอาหารอย่างมืออาชีพและสร้างสรรค์ ตลอดจนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ สามารถปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการบริการอาหารได้จริง อาทิเช่น ธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ท หรือธุรกิจสายการบินในด้านต่าง ๆ

อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

หลักสูตรนี้ได้มุ่งผลิตบัณฑิตที่สามารถทำงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งร้านอาหาร ภัตตาคาร โรงแรม รีสอร์ต ครัวการบิน และครัวเดินเรือ ซึ่งบัณฑิตสามารถเลือก

อาชีพได้ ดังนี้

1) ผู้ประกอบธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม

2) ผู้ช่วยผู้จัดการ/ผู้จัดการร้านอาหารและภัตตาคาร

3) พ่อครัว/แม่ครัว

4) นักพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม

5) นักออกแบบและตกแต่งอาหาร

2.3.2.4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์

โดยมุ่งมั่นให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้

มีความรู้ทางด้านวิชาการและมีทักษะด้านปฏิบัติ ที่สามารถทำงานในสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต

อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

1) นักออกแบบเครื่องแต่งกาย

2) ผู้ประกอบการอาหาร

3) นักออกแบบผลิตภัณฑ์

4) ผู้ประกอบการธุรกิจจัดดอกไม้

5) ช่างจัดดอกไม้

6) ผู้ดูแลเด็ก

7) ผู้ดูแลผู้สูงอายุ

8) นักฝึกอบรมและฝึกวิชาชีพ

9) เจ้าหน้าที่ด้านวัฒนธรรม

10) นักพัฒนาชุมชน

2.3.2.5 สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร

โดยมุ่งมั่นให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ มีความรู้ ทางด้านวิชาการและมีทักษะด้านปฏิบัติ ที่สามารถทำงานในสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิตที่ต้องการบัณฑิตทีมีความรู้ ความสามารถด้านเทคโนโลยีอาหาร

อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

1) ผู้ประกอบกิจการอาชีพอิสระด้านอาหาร

2) นักวิทยาศาสตร์การอาหาร

3) ผู้ช่วยนักวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร

4) เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิตและแปรรูปอาหาร

5) เจ้าหน้าที่ควบคุมคุณภาพอาหาร

6) เจ้าหน้าที่กองอาหารและยา

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษามีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งประเภทได้ ดังนี้

2.4.1 กระบวนการตัดสินใจ

จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร (2566) ปัจจัยส่วนประสมการตลาดและเครื่องมือสื่อสารทางการตลาดออนไลน์ที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับกระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรมหาบัณฑิต ของวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก คือ การตระหนักถึงปัญหา การค้นหาข้อมูล การตัดสินใจเลือก การประเมินทางเลือก และพฤติกรรมหลังการเลือก นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นของปัจจัยส่วนประสมการตลาด ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และปัจจัยด้านราคา และความคิดเห็นของเครื่องสื่อสารทางการตลาดออนไลน์ ได้แก่ การตลาดผ่านเนื้อหา การตลาดบนสื่อสังคมออนไลน์ และการตลาดผ่านเครื่องมือค้นหาทางอินเทอรเน็ต

ชัยฤทธิ์ ชัยเลิศ และคณะ (2566) กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศชาย อายุ 17-18 ปี รายได้ต่อเดือนของครอบครัวโดยเฉลี่ย 5,001 - 10,000 บาท ระดับการให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7P’s ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านลักษณะทางกายภาพ รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ และต่ำที่สุด คือ ด้านกระบวนการให้บริการ ส่วนระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการรับรู้ถึงปัญหา รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ด้านการแสวงหาข้อมูล ด้านการประเมินทางเลือก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านประเมินผลหลังตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีเพศและอายุแตกต่างกันมีกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่แตกต่างกัน ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7P’s ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการให้บริการ

เทวี คงคูณ (2566) การตัดสินใจในการเลือกสถานประกอบการ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สังกัดคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มีระดับเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00 - 2.99 สถานประกอบการที่ต้องการไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นรูปแบบราชการ/รัฐวิสาหกิจ ปัจจัยในการเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านการจูงใจ ด้านการรับรู้ และด้านทัศนคติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แนวคิดในการเลือกอาชีพของนักศึกษา ด้านเป้าหมายและด้านความเชื่อค่านิยม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด การเดินทางไปสถานประกอบการที่ไกลจากที่พัก ขาดความพร้อมในการฝึกงาน และการเลือกสถานประกอบการตามเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของตนเอง

วสินี ไขว้พันธุ์ และ สมปรารถ ขำเมือง (2564) แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 123 คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาคณะนี้อยู่ในระดับมาก โดยด้านความมั่นคง และความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ ด้านสถาบัน ด้านการประชาสัมพันธ์

ส่วนด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำที่สุดและอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ พบว่า นิสิตที่เลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพแตกต่างกันและรายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีผลในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันแตกต่างกัน

นภากร เกษมจิต (2563) การศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ: การวิจัยผสมผสานวิธีการ ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือนั้น ได้ถูกแบ่งออกเป็น 7 ด้าน โดยด้านที่มีระดับของเหตุผลในการตัดสินใจที่มีผลมากที่สุด คือ ด้านตราสัญลักษณ์ รองลงมาคือด้านภาพลักษณ์/ชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีระดับของเหตุผลในการตัดสินใจที่มีผลน้อยที่สุด คือด้านค่าใช้จ่าย มีระดับเหตุผลในการตัดสินใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

2.4.2 ปัจจัยการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ

จันทะพอน ไชยะสอน และคณะ (2566) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ด้านเหตุผลส่วนตัวด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ในระดับมาก 2) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ของนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐกิตติ์ เฮงตระกูล และคณะ (2566) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษาหรือภาพลักษณ์ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สถานที่ตั้งของคณะฯ มหาวิทยาลัยสะดวกต่อการเดินทาง ปัจจัยด้าน การประชาสัมพันธ์ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คณะฯ มี page facebook ที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะฯ และการเรียนการสอน ปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คณะฯ มีบุคลากรด้านผู้สอนที่เก่ง มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาที่สอน ปัจจัยด้านการเงินสภาพคล่องทางการเงินของครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครอบครัวสนับสนุนทุก ๆ ด้านของการเข้าศึกษาต่อ ปัจจัยด้านบุคลากรของ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถตรงกับสายวิชาที่สอน ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวของนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ และเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ในขณะนี้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ

ภัทร์ธิรา บุญเสริมส่ง และ วิษณุ อรุณเมฆ (2566) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตในภาคกลางปีการศึกษา 2564 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยด้านสถานที่ตั้งด้านสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลากรด้านหลักสูตรการเรียนการสอนด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสวัสดิการ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตในภาคกลาง ปีการศึกษา 2564 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ สิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน สถานที่ตั้ง และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจได้ร้อยละ 69.40 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์มาเขียนสมการในรูปคะแนนดิบ คือ $Y' = 0.899 + 0.451(X_3) + 0.187(X_2) + 0.181(X_1)$ และในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z'_Y = 0.518(ZX_3) + 0.228(ZX_2) + 0.188(ZX_1)$

อมร โททำ และ กชวรา ศาลารมย์ (2566) ปัจจัยที่มีผลตอการตัดสินใจเข่าศึกษาตอระดับปริญญาตรี หลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว า 1) นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลตอการตัดสินใจเข่าศึกษาตอระดับปริญญาตรีโดยรวมด้านลักษณะสถาบัน ด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน ด้านอาจารย ดานกลุมเพื่อน และดานความเกี่ยวพันธของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษาที่มีเพศอายุระดับการศึกษาและภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลตอการตัดสินใจเข่าศึกษาตอระดับปริญญาตรีโดยรวมด้านลักษณะสถาบัน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย ดานกลุมเพื่อน และดานความเกี่ยวพันธของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ($p>0.05$) ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีการปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายชองทางมากขึ้น เพื่อใหมหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น ควรให้ความสำคัญกับการสงเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ความสามารถทางการบัญชีกับมาตรฐานการบัญชี โดยการอบรม สัมมนา การศึกษาตอในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น เพื่อความสามารถนำความรูที่ได้รับใชในการทำงานใหมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ณัฐฐิติ บุญทรง และ ประภัสสร สมสถาน (2565) การศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย โดยรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

วีรยุทธ์ บุญพิศ และ ดิชิตชัย เมตตาริกานนท์ (2565) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่สำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร รองลงมาเป็นปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ

สิพิมวดี สูทกวาทิน และคณะ (2565) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบินมากที่สุด อันดับที่ 1 ด้านอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ มีประสบการณ์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมการบิน อันดับที่ 2 ด้านหลักสูตรผ่านการรับรองมาตรฐานในสาขาวิชาชีพและกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม อันดับที่ 3 ด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบันโดยนักศึกษาที่จบการศึกษาเป็นที่ต้องการขององค์กรและหน่วยงานด้านการบิน อันดับที่ 4 ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของสถาบันด้านห้องเรียนและห้องน้ำสะอาด อันดับที่ 5 ด้านการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรผ่านการประชาสัมพันธ์ ด้านสถาบันมีช่องทางการรับสมัครที่หลากหลายง่ายต่อการสมัคร อันดับที่ 6 ด้านความคาดหวังในอนาคต ต้องการศึกษาต่อเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการทำงานเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานในองค์กรปัจจุบัน อันดับที่ 7 ด้านรูปแบบการเรียนการสอน การจัดรูปแบบการเรียนการสอนโดยมีกิจกรรมการศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ อันดับที่ 8 ด้านค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษา การให้ทุนการศึกษา สถาบันสามารถให้ผู้สนใจศึกษาต่อผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ และอันดับที่ 9 ด้านครอบครัว ต้องการศึกษาต่อเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตัวเอง ครอบครัวและเป็นเกียรติกับวงศ์ตระกูล

เขมญา คินิมาน (2564) ปัจจัยของการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก ผลการเปรียบเทียบปัจจัยของการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า 1) นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน 2) นักศึกษาที่จบการศึกษาจากภูมิภาคที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกในด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน 3) นักศึกษาที่สมัครผ่านระบบการคัดเลือก TCAS รอบที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกในทุกด้านแตกต่างกันนอกจากนี้ผลการศึกษาช่องทางการรับรู้ข้อมูลของมหาวิทยาลัย จำแนกตามระบบการคัดเลือก TCAS พบว่า นักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาผ่านระบบ TCAS ทุกรอบ รับรู้ข้อมูลของมหาวิทยาลัยจากช่องทางสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เช่น กลุ่มใน Facebook Twitter Instagram มากที่สุดเป็นอันดับ 1 รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ เว็บไซต์ Facebook ของคณะ/มหาวิทยาลัย และอันดับ 3 ได้แก่ เว็บไซต์แนะแนวการศึกษาต่อ

ธนพัฒน์ อินทวี (2564) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสถาบันศึกษาเพื่อเรียนต่อ ในระดับอุดมศึกษา พบว่าองค์ประกอบการตัดสินใจในการเลือกสถาบันศึกษาเพื่อเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา สามารถจัดกลุ่มได้ 6 องค์ประกอบ ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยจึงควรสนับสนุนองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน เพื่อจัดกลุ่มการตัดสินใจในการเลือกสถาบันศึกษาเพื่อเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 คือด้านอิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่น ๆ องค์ประกอบที่ 2 คือ ด้านผลผลิต และคุณภาพ องค์ประกอบที่ 3 คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 4 คือ ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน องค์ประกอบที่ 5 คือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร องค์ประกอบที่ 6 คือ ด้านสภาพแวดล้อม

วัชรีญา บุญมา (2564) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีน ผลการทดสอบสมมติฐานเพศต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ รายได้จากครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา และหลักสูตรที่กำลังศึกษาต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในส่วนของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างด้านสถาบันการศึกษากับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า มีความสัมพันธ์กันทุกด้านในระดับค่อนข้างสูง โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก โดยมีค่าความสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.749 - 0.805 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วสินี ไขว้พันธุ์ และ สมปรารถ ขำเมือง (2564) แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 123 คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาคณะนี้อยู่ในระดับมาก โดยด้านความมั่นคง และความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ย

คะแนนสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ ด้านสถาบัน ด้านการประชาสัมพันธ์ ส่วนด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำที่สุดและอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ พบว่า นิสิตที่เลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพแตกต่างกันและรายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีผลในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันแตกต่างกัน

ศรีสุนันท์ สุขถาวร และ กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน (2564) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคณะการบริหารและจัดการสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรณีศึกษานักเรียน Admission รับตรงปีการศึกษา 2561 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อค่าเฉลี่ยรายด้านในอันดับที่ 1 คือ ด้านภาพลักษณ์ของคณะการบริหารและจัดการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในภาพรวมคือ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของคณะการบริหารและจัดการ วัตถุประสงค์ที่ 2) พบว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของคณะการบริหารและจัดการที่ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คือเป็นคณะการบริหารและจัดการเป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมานาน วัตถุประสงค์ที่ 3) พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คือ คณะการบริหารและจัดการมีระบบรับนักเรียนแบบ Admission รับตรง วัตถุประสงค์ที่ 4) พบว่า ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คือ คณะการบริหารและจัดการมีหลักสูตรและสาขาวิชาตรงตามความต้องการของนักเรียน

สุไบซะ จำนงลักษณ์ (2564) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาพรวมระดับมาก ได้แก่ความมั่นใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ความทันสมัยของหลักสูตร ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน พบว่าความหลากหลายเครื่องมือปฏิบัติการ ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่าประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอน ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ความสะอาดของอาคารเรียน ด้านสวัสดิการและบริการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อมัลติมีเดีย ด้านค่านิยมเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ และได้รับการยอมรับในสังคม การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ภูมิลำเนา ภาควิชา/สาขาที่เรียน อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว

เอกชัย เทียนเงิน และคณะ (2564) การตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตในด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจจากมากไปน้อย คือ หลักสูตร และการจัดการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 31.8 สวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 30.9 และกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 50.5 ตามลำดับ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย 4 อันดับแรก คือ มหาวิทยาลัยมีระบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.7 มหาวิทยาลัยมีโครงการ (โควตา) รับเข้าที่เอื้อต่อการเข้าศึกษาของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 38.6 มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรหลากหลาย น่าสนใจทันสมัยเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และมีค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) อย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 34.1 ตามลำดับ ซึ่งบทสรุปงานวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อดึงดูดความสนใจ ของนักเรียนในการยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยพะเยามากยิ่งขึ้น

อมรรัตน์ เลขกาญจน์ และคณะ (2563) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สมัครเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ระดับปริญญาตรีโดยเป็นผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาและขึ้นทะเบียนนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวนประมาณ 400 คน ทั้งนี้คณะผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) และได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 2.ด้านหลักสูตร 3.ด้านการจัดการเรียนการสอน 4.ด้านการประชาสัมพันธ์ 5.ด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีผลต่อการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปฐมา อาแว และ นิยาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่เลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 92.6 โดยมีภูมิลำเนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และภาคใต้จังหวัดอื่น คิดเป็นร้อยละ 58.4 ตามลำดับ เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ร้อยละ 54.6 และโรงเรียนของรัฐ ร้อยละ 41.6 และเป็นผู้ที่มีความตั้งใจเลือก

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 59.6 และสอบผ่านการคัดเลือก TCAS ในอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.8 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกมากที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร/โปรแกรม และเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยภูมิลำเนาของนักศึกษากับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิทวัส เหล่ามะลอ (2562) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS มากที่สุดคือกลุ่มปัจจัยทางด้านสถาบันการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาปัจจัยด้านหลักสูตรและปัจจัยทางด้านสังคมตามลำดับ ซึ่งสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นคือปัจจัยทางด้านสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสูงสุด ผู้ตอบแบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงซึ่งกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้น ม.6 โดยที่ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนโรงเรียนของรัฐบาล มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป และรายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวต่ำกว่า 40,000 บาท และแนวโน้มหรือความต้องการที่จะตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS อยู่ในระดับมากที่สุดผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยใช้ผลจากการวิเคราะห์ ปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS ได้แก่ ปัจจัยปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและเป็นที่ยอมรับของสังคม และปัจจัยด้านสังคมยกย่องในความรู้ความสามารถ

ฉัตรเพ็ชร ชมใจ (2561) ปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ผลการวิจัย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 17 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 – 3.00 ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการและมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท 1) ผลการศึกษาปัจจัย 5 ด้าน ของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยในแต่ละด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของรงเรียน และปัจจัยด้านบุคลากร และ 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัย 5 ด้าน ที่มีผลต่อการเลือกเรียนพบว่า นักเรียนที่มีสาขาวิชาแต่งต่างกัน และมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกเรียน

แตกต่างกัน ในด้านหลักสูตร ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน และด้านการประกอบอาชีพ ในขณะที่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกเรียนด้านบุคลากรแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 373 คน (ที่มาข้อมูลงานทะเบียน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2566)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร จำนวน 191 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่าง ด้วยวิธีการเปิดตารางกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการศึกษา จึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็น 200 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำแนกตามสาขา

ลำดับที่	สาขาวิชา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	6	3
2	สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	198	105
3	สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร	79	44
4	สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์	76	41
5	สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร	14	7
	รวม	**373**	**200**

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่เลือกศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านอาจารย์ผู้สอน 3) ด้านภาพลักษณ์ของคณะ 4) ด้านการประกอบอาชีพ 5) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และ 6) ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.3.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล มีลักษณะแบบถามตอบถามแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา มีลักษณะข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) และมาตรอันดับ (Ordinal Scale)

ตอนที่ 2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านอาจารย์ผู้สอน 3) ด้านภาพลักษณ์ของคณะ 4) ด้านการประกอบอาชีพ 5) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และ 6) ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

3.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามและหาคุณภาพของแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1) การหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย ด้วยการประเมินหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาเพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาไม่สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์

การประเมินความตรงเชิงเนื้อหา โดยอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

เมื่อทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและกำหนดให้ทุกข้อคำถามต้องมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป

ผลจากการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า คำถาม 46 ข้อ มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีค่าอยู่ที่ 1.00 และมีข้อคำถาม 1 ข้อ ที่ค่า IOC 0.40 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ จากนั้นนำข้อเสนอแนะเพื่อการปรับแก้คำถามเพื่อให้คำถามมีความสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้คำถามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้

2) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try Out) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง จำนวน 80 คน และเมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของชุดแบบสอบถาม โดยกำหนดให้แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมันที่ 0.80 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ 0.972 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรสรุปได้ ดังนี้

ด้านหลักสูตร มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.860 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

ด้านครูผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.844 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

ด้านภาพลักษณ์ของคณะ มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.932 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

ด้านการประกอบอาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.924 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.849 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.846 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการ โดยการแจกแบบสอบถามออนไลน์ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 จัดเตรียมแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google form

3.4.2 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.4.3 ดำเนินการขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ด้วยวิธีการฝากลิงค์กับอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พร้อมเข้าพื้นที่แจกลิงค์แบบสอบถามให้กับนักศึกษาตามห้องเรียน (ในกรณีที่แบบสอบถามไม่ครบ)

3.4.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามให้ได้ครบ

3.4.5 ดาวน์โหลดไฟล์ที่นำไปแปลงค่าและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีรายละเอียด ดังนี้

3.5.1.1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย การหาความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

3.5.1.2 การวิเคราะห์ ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	**ความหมาย**
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด
1.51 - 2.50	น้อย
2.51 - 3.50	ปานกลาง
3.51 - 4.50	มาก
4.51 - 5.00	มากที่สุด

3.5.2 สถิติเชิงอนุมานที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน มีรายละเอียด ดังนี้

3.5.2.1 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีสำหรับตัวแปรย่อย 2 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที (t-Test) ส่วนกรณีตัวแปรย่อย มากกว่า 2 ตัวแปร ได้แก่ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่เลือกศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ที่พักอาศัยของนักศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 3) เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.4 การอภิปรายผล

4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการสำรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ และค่าร้อยละ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล

(n = 200)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	66	33.00
หญิง	134	67.00
รวม	**200**	**100.00**
อายุ		
18 ปี	44	22.00
19 ปี	61	30.50
20 ปี	26	13.00
20 ปีขึ้นไป	6	34.50
รวม	**200**	**100.0**
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	2	1.00
2.01 – 2.50	3	1.50
2.51 – 3.00	22	11.00
3.01 – 3.50	79	39.50
3.51 – 4.00	94	47.00
รวม	**200**	**100.00**
สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	3	1.50
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	105	52.50
สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร	44	22.00
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์	41	20.50
สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร	7	3.50
รวม	**200**	**100.00**

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n = 200)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	29	14.50
10,001–15,000 บาท	71	35.50
15,001-20,000 บาท	31	15.50
20,001–25,000 บาท	38	19.00
สูงกว่า 25,000 บาท ขึ้นไป	31	15.50
รวม	**200**	**100.00**
ที่พักอาศัยของนักศึกษา		
บ้านบิดา/มารดา	63	31.50
บ้านญาติ/พี่น้อง	13	6.50
หอพัก/คอนโดมิเนียม	121	60.50
อื่นๆ (โปรดระบุ).....	3	1.50
รวม	**200**	**100.00**

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.00 อายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.50 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 47.00 สาขาวิชาที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 52.50 รายได้เฉลี่ยของครอบครัว 10,001–15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.50 และที่พักอาศัยของนักศึกษาหอพัก/คอนโดมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 60.50

4.2 ผลปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการสำรวจปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านอาจารย์ผู้สอน 3) ด้านภาพลักษณ์ของคณะ 4) ด้านการประกอบอาชีพ 5) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และ 6) ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.2 – 4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ภาพรวม

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ภาพรวม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ด้านหลักสูตร	4.40	0.50	มาก
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.55	0.52	มากที่สุด
3. ด้านภาพลักษณ์ของคณะ	4.51	0.53	มากที่สุด
4. ด้านการประกอบอาชีพ	4.44	0.53	มาก
5. ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	4.39	0.54	มาก
6. ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	4.30	0.58	มาก
รวม	**4.43**	**0.47**	**มาก**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.43, S.D.= 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.52) รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของคณะ ($\bar{x}$ = 4.51, S.D.= 0.53) และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}$ = 4.30, S.D.= 0.58)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านหลักสูตร

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านหลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. หลักสูตรเป็นที่นิยม	4.24	0.73	มาก
2. หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.25	0.68	มาก
3. หลักสูตรมีคุณภาพและมีมาตรฐาน	4.40	0.60	มาก
4. หลักสูตรมีความทันสมัย	4.39	0.60	มาก
5. หลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติ	4.42	0.62	มาก
6. มีหลักสูตรให้เลือกเรียนที่หลากหลายสาขาวิชา	4.41	0.61	มาก
7. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน	4.44	0.65	มาก
8. หลักสูตรที่เปิดสอนมีสามารถประกอบอาชีพได้จริง	4.53	0.58	มากที่สุด
9. หลักสูตรที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้	4.57	0.55	มากที่สุด
รวม	**4.40**	**0.50**	**มาก**

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.40, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x}$ = 4.57, S.D.= 0.55) รองลงมาคือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีสามารถประกอบอาชีพได้จริง ($\bar{x}$ = 4.53, S.D.= 0.58) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรเป็นที่นิยม ($\bar{x}$ = 4.24, S.D.= 0.73)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. อาจารย์มีความรู้ ความชำนาญ และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน	4.56	0.57	มากที่สุด
2. อาจารย์มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	4.39	0.69	มาก
3. อาจารย์มีประสบการณ์ด้านการสอนเป็นอย่างดี	4.61	0.53	มากที่สุด
4. อาจารย์มีการพัฒนาความรู้ทักษะใหม่ๆ เพิ่มพูนความสามารถอยู่เสมอ	4.58	0.58	มากที่สุด
5. อาจารย์มีอัธยาศัยดี	4.59	0.58	มากที่สุด
รวม	**4.55**	**0.52**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์มีประสบการณ์ด้านการสอนเป็นอย่างดี ($\bar{x}$ = 4.61, S.D.= 0.53) รองลงมาคือ อาจารย์มีอัธยาศัยดี ($\bar{x}$ = 4.59, S.D.= 0.58) และน้อยที่สุดคือ อาจารย์มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ($\bar{x}$ = 4.39, S.D.= 0.69)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. สถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านคหกรรมศาสตร์สืบทอดผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยมายาวนาน	4.52	0.60	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์	4.55	0.58	มากที่สุด
3. สถานศึกษาเป็นที่รู้จักและก่อตั้งมาอย่างยาวนาน	4.55	0.60	มากที่สุด
4. สถานศึกษามีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์	4.58	0.59	มากที่สุด
5. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดี	4.47	0.65	มาก
6. สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับจากตลาดแรงงาน และสามารถหางานทำได้ง่ายเมื่อสำเร็จการศึกษา	4.49	0.62	มาก
7. มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง	4.44	0.72	มาก
รวม	**4.51**	**0.53**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์ ($\bar{x}$ = 4.58, S.D.= 0.59) รองลงมา มีจำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กันคือ สถานศึกษามีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์ ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.58) และสถานศึกษาเป็นที่รู้จักและก่อตั้งมาอย่างยาวนาน ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.60) และน้อยที่สุดคือ มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง ($\bar{x}$ = 4.44, S.D.= 0.72)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. เป็นอาชีพที่มีความจำเป็นทั้งในปัจจุบันและอนาคต	4.48	0.63	มาก
2. เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน	4.40	0.63	มาก
3. เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับในสังคม	4.41	0.62	มาก
4. เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง	4.37	0.64	มาก
5. เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี	4.38	0.65	มาก
6. เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้	4.52	0.60	มากที่สุด
7. เป็นอาชีพที่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าได้	4.52	0.58	มากที่สุด
รวม	**4.44**	**0.53**	**มาก**

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการประกอบอาชีพ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.44, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กัน คือ เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ ($\bar{x}$ = 4.52, S.D.= 0.60) และเป็นอาชีพที่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าได้ ($\bar{x}$ = 4.52, S.D.= 0.58) รองลงมาคือ เป็นอาชีพที่มีความจำเป็นทั้งในปัจจุบันและอนาคต ($\bar{x}$ = 4.48, S.D.= 0.63) และน้อยที่สุดคือ เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง ($\bar{x}$ = 4.37, S.D.= 0.64)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ค่าบำรุงการศึกษาต่อภาคการศึกษามีความเหมาะสม	4.29	0.65	มาก
2. ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม	4.29	0.65	มาก
3. ขั้นตอนการชำระค่าธรรมการเรียนหรือค่าบริการต่าง ๆ มีความสะดวก	4.32	0.68	มาก
4. มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	4.45	0.62	มาก
5. มีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา	4.50	0.62	มากที่สุด
6. มีทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	4.50	0.61	มากที่สุด
รวม	**4.39**	**0.54**	**มาก**

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.39, S.D.= 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด จำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กันคือ มีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา ($\bar{x}$ = 4.50, S.D.= 0.62) และมีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา ($\bar{x}$ = 4.50, S.D.= 0.61) รองลงมาคือ มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ($\bar{x}$ = 4.45, S.D.= 0.62) และน้อยที่สุด จำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กันคือ ค่าบำรุงการศึกษาต่อภาคการศึกษามีความเหมาะสม ($\bar{x}$ = 4.29, S.D.= 0.65) และค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม ($\bar{x}$ = 4.29, S.D.= 0.65)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน	4.34	0.72	มาก
2. สะดวกต่อการเดินทางมาเรียน	4.07	0.80	มาก
3. มีการจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบ น่าเรียน	4.20	0.78	มาก
4. มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนที่ครบครัน และทันสมัย	4.43	0.62	มาก
5. มีความพร้อมของอาคารและสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน	4.40	0.64	มาก
6. มีห้องสมุดที่มีหนังสือที่หลากหลาย และมีระบบเครือข่ายสำหรับสืบค้นข้อมูล	4.35	0.67	มาก
รวม	**4.30**	**0.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.30, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนที่ครบครัน และทันสมัย ($\bar{x}$ = 4.43, S.D.= 0.62) รองลงมาคือ มีความพร้อมของอาคารและสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.40, S.D.= 0.64) และน้อยที่สุดคือ สะดวกต่อการเดินทางมาเรียน ($\bar{x}$ = 4.07, S.D.= 0.80)

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับตัวแปรที่มีตัวแปรย่อย 2 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ด้วยการทดสอบค่าที (t-Test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และตัวแปรที่มีตัวแปรย่อย มากกว่า 2 ตัวแปร ได้แก่ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ที่พักอาศัยของนักศึกษา สาขาวิชาที่เลือกศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หากพบความแตกต่างจะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) ที่ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังตารางที่ 4.9 – 4.19

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	เพศ	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ด้านหลักสูตร	ชาย	4.37	0.45	.688	.493
	หญิง	4.42	0.52		
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชาย	4.57	0.47	.455	.650
	หญิง	4.53	0.54		
ด้านภาพลักษณ์ของคณะ	ชาย	4.50	0.52	.159	.874
	หญิง	4.52	0.54		
ด้านการประกอบอาชีพ	ชาย	4.39	0.47	.835	.404
	หญิง	4.46	0.56		
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ชาย	4.31	0.54	1.544	.124
	หญิง	4.43	0.54		
ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	4.22	0.58	1.240	.216
	หญิง	4.33	0.58		
โดยรวม	**ชาย**	**4.39**	**0.42**	**.775**	**.439**
	หญิง	**4.45**	**0.49**		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.400	3	.467	1.898	.131
	ภายในกลุ่ม	48.202	196	.246		
	รวม	49.602	199			
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.399	3	.133	.495	.686
	ภายในกลุ่ม	52.618	196	.268		
	รวม	53.017	199			
ด้านภาพลักษณ์ของคณะ	ระหว่างกลุ่ม	.446	3	.149	.523	.667
	ภายในกลุ่ม	55.725	196	.284		
	รวม	56.171	199			
ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.456	3	.152	.537	.657
	ภายในกลุ่ม	55.402	196	.289		
	รวม	55.858	199			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.211	3	.404	1.397	.245
	ภายในกลุ่ม	56.638	196	.289		
	รวม	57.849	199			
ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.977	3	.326	.957	.414
	ภายในกลุ่ม	66.683	196	.340		
	รวม	67.660	199			
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**.590**	**3**	**.197**	**.889**	**.448**
	ภายในกลุ่ม	**43.327**	**196**	**.221**		
	รวม	**43.917**	**199**			

***** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.806	4	.201	.805	.523
	ภายในกลุ่ม	48.796	195	.250		
	รวม	49.602	199			
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.401	4	.350	1.323	.263
	ภายในกลุ่ม	51.616	195	.265		
	รวม	53.017	199			
ด้านภาพลักษณ์ของคณะ	ระหว่างกลุ่ม	.771	4	.193	.679	.607
	ภายในกลุ่ม	55.400	195	.284		
	รวม	56.171	199			
ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.626	4	.156	.552	.698
	ภายในกลุ่ม	55.232	195	.283		
	รวม	55.858	199			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.000	4	.250	.857	.491
	ภายในกลุ่ม	56.849	195	.292		
	รวม	57.849	199			
ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.216	4	.304	.892	.470
	ภายในกลุ่ม	66.444	195	.341		
	รวม	67.660	199			
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**.791**	**4**	**.198**	**.894**	**.468**
	ภายในกลุ่ม	**43.126**	**195**	**.221**		
	รวม	**43.917**	**199**			

***** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3.197	4	.799	3.359*	.011
	ภายในกลุ่ม	46.405	195	.238		
	รวม	49.602	199			
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4.781	4	1.195	4.832*	.001
	ภายในกลุ่ม	48.236	195	.247		
	รวม	53.017	199			
ด้านภาพลักษณ์ของคณะ	ระหว่างกลุ่ม	4.053	4	1.013	3.791*	.005
	ภายในกลุ่ม	52.118	195	.267		
	รวม	56.171	199			
ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3.659	4	.915	3.417*	.010
	ภายในกลุ่ม	52.199	195	.268		
	รวม	55.858	199			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.115	4	.529	1.850	.121
	ภายในกลุ่ม	55.734	195	.286		
	รวม	57.849	199			
ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.299	4	.575	1.715	.148
	ภายในกลุ่ม	65.361	195	.335		
	รวม	67.660	199			
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**3.058**	**4**	**.765**	**3.649***	**.007**
	ภายในกลุ่ม	**40.859**	**195**	**.210**		
	รวม	**43.917**	**199**			

***** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านภาพลักษณ์ของคณะ และด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เลือกศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านภาพลักษณ์ของคณะ และด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Mathod) ดังตารางที่ 4.13 – 4.16

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

ด้านหลักสูตร	$\bar{x}$	**ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า**	**อาหารและโภชนาการ**	**อุตสาหกรรมการบริการอาหาร**	**คหกรรมศาสตร์ประยุกต์**	**เทคโนโลยีอาหาร**
		3.74	**4.49**	**4.33**	**4.37**	**4.06**
ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	3.74	-	-0.750 (0.146)	-0.593 (0.390)	-0.628 (0.331)	-0.323 (0.921)
อาหารและโภชนาการ	4.49		-	0.158 (0.520)	0.122 (0.762)	0.428 (0.287)
อุตสาหกรรมการบริการอาหาร	4.33			-	-0.035 (0.999)	0.270 (0.764)
คหกรรมศาสตร์ประยุกต์	4.37				-	0.305 (0.999)
เทคโนโลยีอาหาร	4.06					-

***** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่พบรายคู่ใดที่มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

สาขาวิชาที่ศึกษา	$\bar{x}$	**ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า**	**อาหารและโภชนาการ**	**อุตสาหกรรมการบริการอาหาร**	**คหกรรมศาสตร์ประยุกต์**	**เทคโนโลยีอาหาร**
		3.53	**4.61**	**4.50**	**4.59**	**4.14**
ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	3.53	-	-1.072 **(0.010*)**	-0.962 **(0.036*)**	1.057 **(0.015*)**	-0.610 (0.534)
อาหารและโภชนาการ	4.61		-	0.110 (0.822)	0.015 (1.000)	0.463 (0.228)
อุตสาหกรรมการบริการอาหาร	4.50			-	-0.095 (0.942)	0.353 (0.553)
คหกรรมศาสตร์ประยุกต์	4.59				-	0.447 (0.308)
เทคโนโลยีอาหาร	4.14					-

***** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้าให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านครูผู้สอน มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร และคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านภาพลักษณ์ของคณะ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

สาขาวิชาที่ศึกษา	$\bar{x}$	**ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า**	**อาหารและโภชนาการ**	**อุตสาหกรรมการบริการอาหาร**	**คหกรรมศาสตร์ประยุกต์**	**เทคโนโลยีอาหาร**
		3.67	**4.53**	**4.49**	**4.63**	**4.08**
ออกแบบแฟชั่นและ	3.67	-	-0.865	-0.820	-0.961	-0.415
การจัดการสินค้า			(0.090)	(0.137)	**(0.050*)**	(0.852)
อาหารและโภชนาการ	4.53		-	0.045	-0.095	0.450
				(0.994)	(0.909)	(0.293)
อุตสาหกรรมการ	4.49			-	-0.140	0.405
บริการอาหาร					(0.816)	(0.449)
คหกรรมศาสตร์	4.63				-	0.546
ประยุกต์						(0.160)
เทคโนโลยีอาหาร	4.08					-

***** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านภาพลักษณ์ของคณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า ให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านภาพลักษณ์ของคณะมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

สาขาวิชาที่ศึกษา	$\bar{x}$	**ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า**	**อาหารและโภชนาการ**	**อุตสาหกรรมการบริการอาหาร**	**คหกรรมศาสตร์ประยุกต์**	**เทคโนโลยีอาหาร**
		3.67	**4.52**	**4.34**	**4.46**	**4.10**
ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	3.67	-	-0.850 (0.101)	-0.674 (0.315)	-0.790 (0.169)	-0.435 (0.829)
อาหารและโภชนาการ	4.52		-	0.176 (0.466)	0.061 (0.982)	0.415 (0.380)
อุตสาหกรรมการบริการอาหาร	4.34			-	-0.116 (0.900)	0.239 (0.863)
คหกรรมศาสตร์ประยุกต์	4.46				-	0.354 (0.592)
เทคโนโลยีอาหาร	4.10					-

***** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่พบรายคู่ใดที่มีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัว

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.817	4	.204	.817	.516
	ภายในกลุ่ม	48.785	195	.250		
	รวม	49.602	199			
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.746	4	.186	.695	.596
	ภายในกลุ่ม	52.271	195	.268		
	รวม	53.017	199			
ด้านภาพลักษณ์ของคณะ	ระหว่างกลุ่ม	1.198	4	.300	1.063	.376
	ภายในกลุ่ม	54.973	195	.282		
	รวม	56.171	199			
ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.081	4	.270	.962	.429
	ภายในกลุ่ม	54.776	195	.281		
	รวม	55.858	199			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.642	4	.410	1.424	.227
	ภายในกลุ่ม	56.207	195	.288		
	รวม	57.849	199			
ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.572	4	.143	.416	.797
	ภายในกลุ่ม	67.088	195	.344		
	รวม	67.660	199			
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**.486**	**4**	**.122**	**.546**	**.702**
	ภายในกลุ่ม	**43.431**	**195**	**.223**		
	รวม	**43.917**	**199**			

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.620	3	.540	2.206	.089
	ภายในกลุ่ม	47.982	196	.245		
	รวม	49.602	199			
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.569	3	.190	.709	.547
	ภายในกลุ่ม	52.447	196	.268		
	รวม	53.017	199			
ด้านภาพลักษณ์ของคณะ	ระหว่างกลุ่ม	2.447	3	.816	2.976*	.033
	ภายในกลุ่ม	53.724	196	.274		
	รวม	56.171	199			
ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.477	3	.492	1.774	.153
	ภายในกลุ่ม	54.381	196	.277		
	รวม	55.858	199			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.796	3	.265	.911	.436
	ภายในกลุ่ม	57.053	196	.291		
	รวม	57.849	199			
ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.869	3	.290	.851	.468
	ภายในกลุ่ม	66.790	196	.341		
	รวม	67.660	199			
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**1.084**	**3**	**.361**	**1.653**	**.179**
	ภายในกลุ่ม	**42.833**	**196**	**.219**		
	รวม	**43.917**	**199**			

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านภาพลักษณ์ของคณะแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านภาพลักษณ์ของคณะ แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Mathod) ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านภาพลักษณ์ของคณะ จำแนกตามพักอาศัยของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

ที่พักอาศัยของนักศึกษา	$\bar{x}$	**บ้านบิดา/มารดา**	**บ้านญาติ/พี่น้อง**	**หอพัก/คอนโดมิเนียม**	**อื่นๆ (โปรดระบุ).....**
		4.37	**4.41**	**4.60**	**4.57**
บ้านบิดา/มารดา	4.37	-	-0.042	-0.235	-0.206
			(0.995)	**(0.043*)**	(0.931)
บ้านญาติ/พี่น้อง	4.41		-	-0.193	-0.165
				(0.660)	(0.971)
หอพัก/คอนโดมิเนียม	4.60			-	0.028
					(1.000)
อื่นๆ (โปรดระบุ).....	4.57				-

***** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักศึกษามีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านภาพลักษณ์ของคณะแตกต่างกันอย่างมีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านบิดา/มารดา ให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านภาพลักษณ์ของคณะ มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพัก/คอนโดมิเนียม

4.4 การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษา ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งได้นำผลการศึกษามาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

4.4.1 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.4.1.1 ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะหลักสูตรที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้ สามารถประกอบอาชีพได้จริง ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และการเรียนการสอนเน้นปฏิบัติ นอกจานี้หลักสูตรที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ดี ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองและสังคมได้ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งสอดคล้องกับศศิธร บูรณ์เจริญ (2560) กล่าวว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับ ศรีสุนันท์ สุขถาวร และกิตติศักดิ์ อังคะนาวิน (2564) กล่าวว่า ด้านเหตุผลส่วนตัวที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คือ คณะการบริหารและจัดการมีหลักสูตรและสาขาวิชาตรงตามความต้องการของนักเรียน สอดคล้องกับณัฐดา พิพุฒิไกร (2560) กล่าวว่า ด้านเหตุผลส่วนตัวนักศึกษามีความตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้และทำให้มีความรู้ความชำนาญมากขึ้น สอดคล้องกับฉัตรเพ็ชร ชมใจ (2561) พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับณัฐกิตติ์ เฮงตระกูล และคณะ (2566) พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4.4.1.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะอาจารย์มีประสบการณ์ด้านการสอนเป็นอย่างดี มีอัธยาศัยดี และมีการพัฒนาความรู้ทักษะใหม่ ๆ เพิ่มพูนความสามารถอยู่เสมอ นอกจากนี้อาจารย์ที่มีความรู้และทักษะที่ดีในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งสอดคล้องกับณัฐกิตติ์ เฮงตระกูล และคณะ (2566) กล่าวว่า คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถตรงกับสายวิชาที่สอน สอดคล้องกับสิพิมวดี สูทกวาทิน (2565) พบว่า ปัจจัยที่มีผลตอการตัดสินใจเลือกเข่าศึกษาตอในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้าน

การบินมากที่สุด อันดับที่ 1 ด้านอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ มีประสบการณเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมการบิน

4.4.1.3 ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะสถานศึกษามีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์ มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักและก่อตั้งมาอย่างยาวนาน นอกจากนี้ภาพลักษณ์ที่ดีจะช่วยให้สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับและดึงดูดนักศึกษาได้มากขึ้น จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งสอดคล้องกับศรีสุนันท์ สุขถาวร และ กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน (2564) กล่าวว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของคณะการบริหารและจัดการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คือ เป็นคณะการบริหารและจัดการเป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมานาน สอดคล้องกับจุไรรัตน์ ศิริมั่งมูล (2562) กล่าวว่า ปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย คือ มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากสังคม อีกทั้งสอดคล้องกับปฐมา อาแว และนิยาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกมากที่สุด

4.4.1.4 ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะเป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าได้ มีความจำเป็นทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงเป็นอาชีพที่สังคมยอมรับในสังคม นอกจากนี้ อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่นักศึกษาสามารถกำหนดการทำงานของตนเองได้ สามารถเลือกเวลาทำงาน สถานที่ทำงาน และรูปแบบการทำงานได้ตามต้องการ โดยขึ้นอยู่กับความถนัดและความสนใจ นักศึกษาจึงสามารถทำงานได้อย่างอิสระและมีความสุขมากขึ้น จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งสอดคล้องกับวสินี ไขว้พันธุ์ (2564) กล่าวว่า นิสิตมีแรงรูงใจในการเข้าศึกษาคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ สอดคล้องกับชูเกียรติ วรรณสอน (2561) กล่าวว่า ความถนัด ความต้องการ ความสนใจของนักเรียน ความก้าวหน้าในอาชีพ และสอดคล้องกับจันทะพอน ไชยะสอน (2566) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับด้านเหตุผลส่วนตัวด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก

4.4.1.5 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะมีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา มีการให้ทุนการศึกษา มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และค่าบำรุงการศึกษาต่อภาคการศึกษามีความเหมาะสม นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา รวมถึงค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งสอดคล้องกับเอกชัย เทียนเงิน และคณะ (2565) พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตรและการจัดการศึกษา มีค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพลอยวรินทร์ แสงสมบุญ และคณะ (2563) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรทุนการศึกษาให้เปล่าสำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนคุณทรัพย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีตลอดหลักสูตร และสอดคล้องกับธันยากร ช่วยทุกข์เพื่อน (2559) ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ โดยเห็นว่า มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา เช่น กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ทุนเฉพาะกิจอื่น ๆ นอกจากนี้สอดคล้องกับไฮดา สุดินปรีดา (2565) ได้ศึกษาปัจจัยเจตคติและปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี (หลักสูตรต่อเนื่อง) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและเทียบเท่าในจังหวัดนราธิวาส พบว่า ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายมีความสำคัญระดับมาก

4.4.1.6 ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนที่ครบครันและทันสมัย มีความพร้อมของอาคารและสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน มีห้องสมุดที่มีหนังสือที่หลากหลาย และมีระบบเครือข่ายสำหรับสืบค้นข้อมูล นอกจากนี้สภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตของนักศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันจะช่วยอำนวยความสะดวกในการศึกษาและกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งสอดคล้องกับสายม่าน (2561) กล่าวว่า ปัจจัยในเรื่องของการมีอุปกรณ์การเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย เช่น ร้านค้า ไปรษณีย์ อินเตอร์เน็ต สถานที่ออกกำลังกาย และอื่น ๆ ไว้ค่อยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา สอดคล้องกับจุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์ (2563) พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดในด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกระดับมาก

4.4.2 เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.4.2.1 เพศของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัชรีญา บุญมา (2564) เพศต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับนภวรรณ คณานุรักษ์ (2561) กล่าวว่า บุคคลที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการสนใจที่แตกต่างกัน ทั้งนี้สอดคล้องกับ สุไบซะ จำนงลักษณ์ (2564) พบว่า อายุที่แตกต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่แตกต่างกัน

4.4.2.2 ด้านอายุ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับอมร โททำ และ กชวรา ศาลารมย์ (2566) พบว่า อายุต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับสุชาวดี กิ่งทอง (2560) ผลการศึกษา พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

4.4.2.3 ด้านคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับจุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์ (2563) พบว่า เกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับเสรี สิงห์โงน (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาเด็กวัยรุ่นและครอบครัว พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

4.4.2.4 ด้านสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน

ด้านภาพลักษณ์ของคณะ และด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับจันทะพอน ไชยะสอน และคณะ (2566) มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับสุชาวดี กิ่งทอง (2559) ผลการศึกษา พบว่า คณะที่ศึกษาในปัจจุบันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.2.5 ด้านรายได้เฉลี่ยของครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับฉัตรเพ็ชร ชมใจ (2561) ในขณะที่รายต่อเดือนของผู้ปกครองของนักเรียนแตกต่างกัน ที่ให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สุไบซะ จำนงลักษณ์ (2564) พบว่า รายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้สอดคล้องกับเสรี สิงห์โงน (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาสตร มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่นและครอบครัว พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

4.4.2.6 ด้านที่พักอาศัยของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านภาพลักษณ์ของคณะแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 3) เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 สรุปผล

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.00 อายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.50 มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.51 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 47.00 โดยสาขาวิชาที่เลือกศึกษาคือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 52.50 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว 10,001–15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.50 และที่พักอาศัยของนักศึกษาหอพัก/คอนโดมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 60.50

5.1.2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.43, S.D.= 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

5.1.2.1 ด้านหลักสูตร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.40, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x}$ = 4.57, S.D.= 0.55) รองลงมาคือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีสามารถประกอบอาชีพได้จริง ($\bar{x}$ = 4.53, S.D.= 0.58) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรเป็นที่นิยม ($\bar{x}$ = 4.24, S.D.= 0.73)

5.1.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อาจารย์มีประสบการณ์ด้านการสอนเป็นอย่างดี ($\bar{x}$ = 4.61, S.D.= 0.53) รองลงมาคือ อาจารย์มีอัธยาศัยดี ($\bar{x}$ = 4.59, S.D.= 0.58) และน้อยที่สุดคือ อาจารย์มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ($\bar{x}$ = 4.39, S.D.= 0.69)

5.1.2.3 ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอน ด้านคหกรรมศาสตร์ ($\bar{x}$ = 4.58, S.D.= 0.59) รองลงมา มีจำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กันคือ สถานศึกษามีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์ ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.58) และสถานศึกษาเป็นที่รู้จักและก่อตั้งมาอย่างยาวนาน ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.60) และน้อยที่สุดคือ มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง ($\bar{x}$ = 4.44, S.D.= 0.72)

5.1.2.4 ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.44, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กัน คือ เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ ($\bar{x}$ = 4.52, S.D.= 0.60) และเป็นอาชีพที่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าได้ ($\bar{x}$ = 4.52, S.D.= 0.58) รองลงมาคือ เป็นอาชีพที่มีความจำเป็นทั้งในปัจจุบันและอนาคต ($\bar{x}$ = 4.48, S.D.= 0.63) และน้อยที่สุดคือ เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง ($\bar{x}$ = 4.37, S.D.= 0.64)

5.1.2.5 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.39 , S.D.= 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด จำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กันคือ มีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา ($\bar{x}$ = 4.50, S.D.= 0.62) และมีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา ($\bar{x}$ = 4.50, S.D.= 0.61) รองลงมาคือ มีกองทุนให้กูยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ($\bar{x}$ = 4.45, S.D.= 0.62) และน้อยที่สุด จำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กันคือ

ค่าบำรุงการศึกษาต่อภาคการศึกษามีความเหมาะสม ($\bar{x}$ = 4.29, S.D.= 0.65) และค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม ($\bar{x}$ = 4.29, S.D.= 0.65)

5.1.2.6 ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.30, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนที่ครบครัน และทันสมัย ($\bar{x}$ = 4.43, S.D.= 0.62) รองลงมาคือ มีความพร้อมของอาคารและสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.40, S.D.= 0.64) และน้อยที่สุดคือ สะดวกต่อการเดินทางมาเรียน ($\bar{x}$ = 4.07, S.D.= 0.80)

5.1.3 เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบ ดังนี้

5.1.3.1 เพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.2 อายุ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.3 คะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.4 สาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า สาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านภาพลักษณ์ของคณะ และด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.5 รายได้เฉลี่ยของครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.6 ที่พักอาศัยของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านภาพลักษณ์ของคณะแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาขอเสนอแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

5.2.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่ออาจารย์ผู้สอนมากที่สุด โดยเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งอาจารย์ถือเป็นผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่นักศึกษา ดังนั้น คณะฯ จึงควรให้ความสำคัญในการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพสูง โดยเน้นการพัฒนาให้อาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และอาจารย์ควรมีทักษะในการแสวงหาความรู้และข้อมูลใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกให้แก่นักศึกษา

5.2.1.2 จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อภาพลักษณ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มากที่สุด ดังนั้น คณะฯ จึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาภาพลักษณ์ของคณะฯ ใน 3 ด้านหลัก ๆ ได้แก่ ด้านความโดดเด่นด้านการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์ คณะฯ ควรพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีคุณภาพสูง สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ด้านชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์ คณะฯ ควรส่งเสริมให้คณาจารย์และศิษย์เก่าของคณะฯ มีผลงานวิชาการและชื่อเสียงในสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และด้านความโดดเด่นด้านคหกรรมศาสตร์สืบทอดผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยมายาวนาน คณะฯ ควรจัดกิจกรรมและเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยของคณะฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ความเป็นไทยของคณะฯ

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรศึกษาปัจจัยใหม่ ๆ ที่อาจส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน เช่น เทคโนโลยีดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรม

5.2.2.2 ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของคณะด้านความโดดเด่นด้านการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์

5.2.2.3 ควรศึกษาปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์ของคณะ

5.2.2.4 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมและผลงานศิลปวัฒนธรรมไทยในอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารอ้างอิง

กิตติภณ กิตติยานุรักษ์. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

กิตติมา ปรีดีดิลก. (2542). *การบริหารและนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. อักษรพิพัฒน์.

กรณิศ วงศ์วานิช และกรเอก กาญจนาโภคิน. (2563). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

กุลชลี ไชยนันตา. (2539). *กระบวนการตัดสินใจ*. ประยูรวงศ.

เขมญา คินิมาน, ภัทรมนัส ศรีตระกูล, อาพันธ์ชนิต เจนจิต และ สฎายุ ธีระวณิชตระกูล. (2564). ปัจจัยของการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยลัยบูรพา*, 32(3), 87 - 102.

งานทะเบียนคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. (2566). จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2566. https://regis.rmutp.ac.th

จุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์. (2563). *ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ*. (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

จันทะพอน ไชยะสอน, รสวลีย์ อักษรวงศ์, และ รัตนะ ปัญญภา. (2566). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก. *วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี*, 12(1), 25 - 35.

จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร. (2566). ปัจจัยส่วนประสมการตลาดและเครื่องมือสื่อสารทางการตลาดออนไลน์ที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 12(1), 148 – 162.

จุไรรัตน์ ศิริมั่งมูล, นุชนาถ พันธุราษฎร์ และ ณัฐณา ชำศิริ. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2564*. (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ฉัตรเพ็ชร ชมใจ. (2561). *ปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ)*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). *การบริหารงานวิชาการและนิเทศภายในสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ชัยพร จูผลดี. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ชัยฤทธิ์ ชัยเลิศ, นลินฉัตร์ ธราสิริวีรภัทร และ ฟ้าวิกร อินลวง. (2566). กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา,* 17(2), 299 – 312.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย*. โอเดียนสโตร์.

ชูศรี มโนการ. (2552). *การวิเคราะห์ตัวประกอบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยลัย.

ณัฐกิตติ์ เฮงตระกูล, เฉลิมชัย คาแสน, ธัญพร ฟุ้งเฟื่อง และ ศุภนิดา เรืองศิริ. (2566). พฤติกรรมการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. *วารสารครุศาสตร์วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 8(1), 93 - 122.

ณัฐฐิติ บุญทรง และประภัสสร สมสถาน. (2565). การศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร วิทยาเขตแพร่*, 8(2), 169 - 180.

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2560). ครูและนักเรียนในยุคการศึกษาไทย 4.0. *วารสารมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 7(2), 14 - 29.

ธนพัฒน์ อินทวี. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสถาบันศึกษาเพื่อเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 5(1), 1 - 14.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ธันยากร ช่วยทุกข์เพื่อน. (2559). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.* (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ธนวรรณ สอ้าง. (2560). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ธีระ รุญเจริญ. (2550). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา*. แอล. ที. เพรส.

นรรัชต์ ฝันเชียร. (2561). ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องมีคุณลักษณะอย่างไร. [https://www.trueplookpanya.com/education/content/68571/-teaartedu-teaart-teaarttea-

ปฐมา อาแว และนิยาวาเฮร์ ไพบูลย์. (2562). *การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562*. (รายงานวิจัย). กองแผนงานวิทยาเขตปัตตานี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ประภาศรี สิงห์อำไพ. (2544). *เทคโนโลยีการศึกษา*. โอเดียนสโตร์.

พชรวรรณ โพธิ์น้อย. (2563). *แนวทางการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีเพื่อรองรับนโยบายไทยแลนด์ 4.0.* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

พลอยวรินทร์ แสงสมบุญ, ปารย์กัญจน์ วิจิตรสวงน, พาริดา พรหมบุตร, วัลภา จันดาเบ้า, และ ช๊อส อักษรกิตติ์. (2563). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปะศาสตรบัณฑิตสาขาอุตสาหกรรมการบริการการบิน คณะศิลปะศาสตร์ มทร.ธัญบุรีภายใต้การศึกษาที่มุ่งเน้นการสอบ ประจำปีการศึกษา 2563. *JOURNALOF NAKHONRATCHASIMA COLLEGE*, 14(3), 16 - 29.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ภัทร์ธิรา บุญเสริมส่ง และ วิษณุ อรุณเมฆ. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตในภาคกลางปีการศึกษา 2564. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 15(1), 177 - 188.

มณีรัตน์ นุชชาติ. (2553). *ปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วัชรีญา บุญมา. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีน*. มหาวิทยาลัยเกริก.

วิทวัส เหล่ามะลอ. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS*. (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิเชียร ดีฉาย. (2554). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาสาขาเทคนิคการผลิตสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

วีรยุทธ์ บุญพิศ และดิชิตชัย เมตตาริกานนท์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *อินฟอร์เมชั่น Information*, 29(2), 64-57.

วาสนา ชมหา. (2542). *เทคโนโลยีการศึกษา.* อักษรสยามการพิมพ์.

วสินี ไขว้พันธุ์ และสมปรารถ ขำเมือง. (2564). แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 49(2), 1 - 15.

ศรีสุนันท์ สุขถาวร และกิตติศักดิ์ อังคะนาวิน. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคณะการบริหารและจัดการสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรณีศึกษานักเรียน Admission รับตรงปีการศึกษา 2561. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 7(2), 199-215.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ศศิธร บูรณ์เจริญ. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 4(2), 136 - 159.

สุชาวดี กิ่งทอง และ เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ มหาวิทยาบูรพา. *วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง,* 5(2), 90 – 117.

สุเทวี คงคูณ. (2566). การตัดสินใจในการเลือกสถานประกอบการ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี,* 6(1), 14 - 25.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566 – 2570. https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc/Plan13_Final.pdf

สุไบซะ จำนงลักษณ์. (2564). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สิพิมวดี สูทกวาทิน วราภรณ์ เต็มแก้ว และ อภิรดา นามแสง. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมหาบัณฑิตด้านการบิน. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 19(1), 117 - 134.

สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2544). *เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน.* (พิมพ์ครั้งที่ 3) : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.

สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก. (2554). *ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และ ภาคเหนือ 3.* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

เสรีสิงห์โงน และสาลินีจันทร์เจริญ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาเด็กวัยรุ่นและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal,* 5(2), 95 – 108.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

อมร โททำ และ กชวรา ศาลารมย์. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเขาศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 3(3), 1 - 16.

อมรรัตน์ เลขกาญจน์ และ คณะ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัยรำไพพรรณี*, 5(1), 20 - 27.

เอกชัย เทียนเงิน, นพดล อำนวยพรเลิศ และ กนกวรรธน์ เซี่ยงเจ็น. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารศิลปศาสตร์ราชมงคลสุวรรณภูมิ*, 4(3), 524 - 533.

ไฮดา สุดินปรีดา, พูนพิศ ธิตินันทน์, และ บงกช กมลเปรม. (2565). ปัจจัยเจตคติและปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี (หลักสูตรต่อเนื่อง) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและเทียบเท่าในจังหวัดนราธิวาส. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย,* 17(60), 56 – 61.

Astin, A. W. (1964). *Personrity change student*. Nevittstandford.

Barnard, C. I. (1938). *The Function of Executive*. Massachusetts : University Press.

Greco, S., Figueira, J., & Ehrgott, M. (2016). Multiple criteria decision analysis. Springer.

Harold, W. (1964). *Personality change student*. Nevitt standford.

Kowalski, R., and Westen, D. (2009). Psychology. 5th ed. Denvers : John Wiley & Sons.

Oppenheim, A. N. (1966), *Questionnaire design and attitude measurement*. (2nd ed). Basic Book.

Robbins, S.P. (1990) *Organization Behavior (8thed).* prentice hall.

Truman, H. S. (2018). 1945: Year of Decision (Vol. 1). New Word City.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย

ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC

ภาคผนวก ง ภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

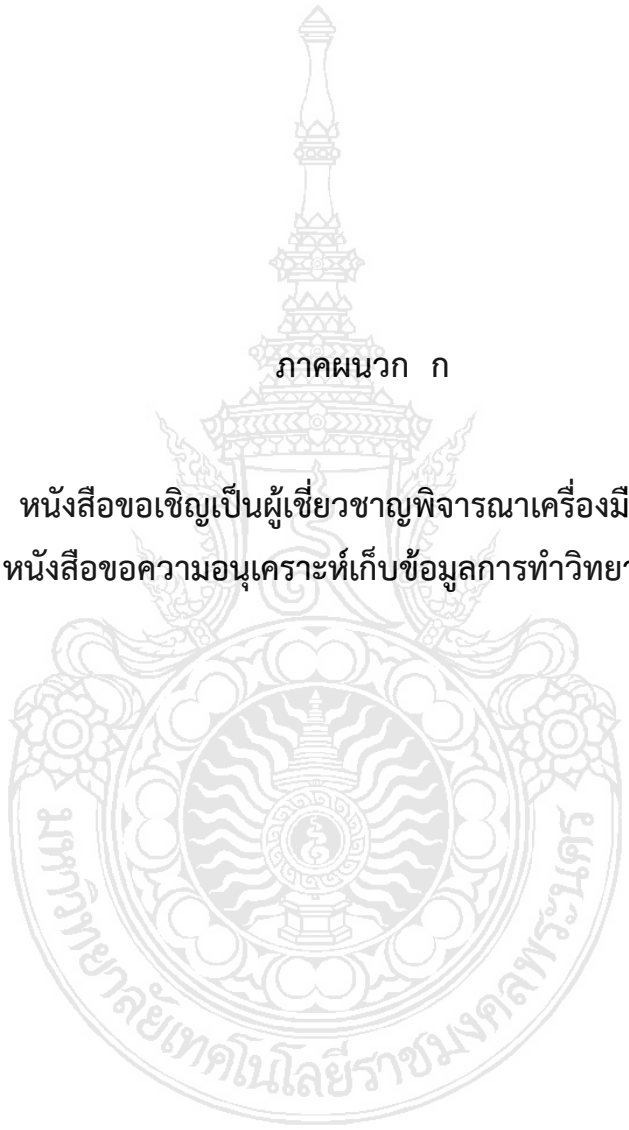

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๘๐๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์อภิรัติ โสพศ

ด้วย นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับนางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๐๖๓ ๔๑๒๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ งานบัณฑิตศึกษา โทร. ต่อ ๘๒๖๒-๔

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๘๐๒ **วันที่** ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวนิอร ดาวเจริญพร

ด้วย นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับนางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๘๐๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเชิงท่า

ด้วย นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า **นายนิคม บำรุงวงศ์** บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับนางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๐๖๓ ๔๑๒๖

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๘๐๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเทียนถวาย

ด้วย นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า **นางสาวดวงตะวัน ใจหมั่น** บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับนางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๐๖๓ ๔๑๒๖

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๘๐๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งใหญ่วิทยาคม

ด้วย นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า **นางคณีรัตน์ ฤทธิรงค์** บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับนางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๐๖๓ ๔๑๒๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่..... **วันที่** ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ "ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดีนั้น

ในการนี้ ข้าพเจ้านางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม จึงขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ดังกล่าว กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๒๐๐ คน ในระหว่างวันที่ ๒๔ ตุลาคม - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม)
นักศึกษาระดับปริญญาโท

เรียน หัวหน้าสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
เพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทราบฯ มอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดำเนินการ

รักษาราชการแทนคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
20 ต.ค.66

เรียน หัวหน้าสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
เพื่อโปรดพิจารณา

๒๐ ต.ค. ๖๖

เรียน รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
เพื่อโปรดพิจารณา

๒๐ ต.ค. ๖๖

ภาคผนวก ข

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 3) เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
ตอนที่ 2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดีมา ณ โอกาสนี้

ฉวีวรรณ เสวกฉิม
นักศึกษาปริญญาโท คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสอบถาม

ชื่อเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่อง ☐ หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด และกรุณากรอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ
   - ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
   - ☐ ต่ำกว่า 18 ปี ☐ 18 ปี
   - ☐ 19 ปี ☐ 20 ปี
   - ☐ 20 ปีขึ้นไป
3. คะแนนเฉลี่ยสะสม
   - ☐ ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2.01 – 2.50
   - ☐ 2.51 – 3.00 ☐ 3.01 – 3.50
   - ☐ 3.51 – 4.00
4. สาขาวิชาที่ศึกษา
   - ☐ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า
   - ☐ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
   - ☐ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร
   - ☐ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์
   - ☐ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร
5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว
   - ☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 10,001–15,000 บาท
   - ☐ 15,001-20,000 บาท ☐ 20,001–25,000 บาท
   - ☐ สูงกว่า 25,000 บาท ขึ้นไป
6. ที่พักอาศัยของนักศึกษา
   - ☐ บ้านบิดา/มารดา ☐ บ้านญาติ/พี่น้อง
   - ☐ หอพัก/คอนโดมิเนียม ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องระดับความสำคัญทางด้านขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงระดับเดียวโดยกำหนดคะแนนให้

5 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด

4 หมายถึง มีความสำคัญมาก

3 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง

4 หมายถึง มีความสำคัญน้อย

1 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร						
1.	หลักสูตรเป็นที่นิยม					
2.	หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
3.	หลักสูตรมีคุณภาพและมีมาตรฐาน					
4.	หลักสูตรมีความทันสมัย					
5.	หลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติ					
6.	มีหลักสูตรให้เลือกเรียนที่หลากหลายสาขาวิชา					
7.	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน					
8.	หลักสูตรที่เปิดสอนมีสามารถประกอบอาชีพได้จริง					
9.	หลักสูตรที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้					
ด้านอาจารย์ผู้สอน						
10.	อาจารย์มีความรู้ ความชำนาญ และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน					
11.	อาจารย์มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ					
12.	อาจารย์มีประสบการณ์ด้านการสอนเป็นอย่างดี					
13.	อาจารย์มีการพัฒนาความรู้ทักษะใหม่ ๆ เพิ่มพูนความสามารถอยู่เสมอ					
14.	อาจารย์มีอัธยาศัยดี					
ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา						
15.	สถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านคหกรรมศาสตร์สืบทอดผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยมายาวนาน					
16.	สถานศึกษามีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์					

ข้อที่	ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
17.	สถานศึกษาเป็นที่รู้จักและก่อตั้งมาอย่างยาวนาน					
18.	สถานศึกษามีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์					
19.	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดี					
20.	สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับจากตลาดแรงงาน และสามารถหางานทำได้ง่ายเมื่อสำเร็จการศึกษา					
21.	มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง					
ด้านการประกอบอาชีพ						
22	เป็นอาชีพที่มีความจำเป็นทั้งในปัจจุบันและอนาคต					
23.	เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน					
24.	เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับในสังคม					
25.	เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง					
26.	เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี					
27.	เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้					
28.	เป็นอาชีพที่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าได้					
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร						
29.	ค่าบำรุงการศึกษาต่อภาคการศึกษามีความเหมาะสม					
30.	ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม					
31.	ขั้นตอนการชำระค่าธรรมการเรียนหรือค่าบริการต่าง ๆ มีความสะดวก					
32.	มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)					
33.	มีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา					
34.	มีทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์					
35.	ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน					
ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก						
36.	สะดวกต่อการเดินทางมาเรียน					
37.	มีการจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบน่าเรียน					

ข้อที่	ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
38.	มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนที่ครบครันและทันสมัย					
39.	มีความพร้อมของอาคารและสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน					
40.	มีห้องสมุดที่มีหนังสือที่หลากหลาย และมีระบบเครือข่ายสำหรับสืบค้นข้อมูล					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

***ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

ผลการคำนวณค่า IOC

ผลการตรวจสอบค่า IOC จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 18 ปี ☐ 18 ปี ☐ 19 ปี ☐ 20 ปี ☐ 20 ปีขึ้นไป	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. คะแนนเฉลี่ยสะสม ☐ ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2.01 – 2.50 ☐ 2.51 – 3.00 ☐ 3.01 – 3.50 ☐ 3.51 – 4.00	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. สาขาวิชาที่ศึกษา ☐ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า ☐ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ☐ สาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหาร ☐ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ ☐ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 10,001–15,000 บาท ☐ 15,001-20,000 บาท ☐ 20,001–25,000 บาท ☐ สูงกว่า 25,000 บาท ขึ้นไป	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
6. ที่พักอาศัยของนักศึกษา ☐ บ้านบิดา/มารดา ☐ บ้านญาติ/พี่น้อง ☐ หอพัก/คอนโดมิเนียม ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)....	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตอนที่ 2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ด้านหลักสูตร							
1. เป็นหลักสูตรที่ได้รับความนิยม	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. หลักสูตรมีคุณภาพและมีมาตรฐาน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. เป็นหลักสูตรที่มีความทันสมัย	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติ	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. มีหลักสูตรให้เลือกเรียนที่หลากหลายสาขาวิชา	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
8. หลักสูตรที่เปิดสอนมีสามารถประกอบอาชีพได้จริง	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
ด้านอาจารย์ผู้สอน							
1. อาจารย์มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
2. อาจารย์มีความรู้ ความชำนาญ และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. อาจารย์มีประสบการณ์ด้านการสอนเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. อาจารย์มีการพัฒนาความรู้ทักษะใหม่ ๆ เพิ่มพูน ความสามารถอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. อาจารย์มีอัธยาศัยดี	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา							
1. สถานศึกษามีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. สถานศึกษาเป็นที่รู้จักและก่อตั้งมาอย่างยาวนาน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านคหกรรมสืบทอดผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยมายาวนาน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. เป็นสถานศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงานและสามารถหางานทำได้ง่ายเมื่อสำเร็จการศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
ด้านการประกอบอาชีพ							
1. เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับในสังคม	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
2. เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. เป็นอาชีพที่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาธุรกิจครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าได้	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. เป็นอาชีพที่มีความจำเป็นทั้งในปัจจุบันและอนาคต	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
8. เป็นอาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ	0	1	0	1	0	0.40	ไม่มีความสอดคล้อง
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร							
1. ค่าบำรุงการศึกษาต่อภาคการศึกษาเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. มีกระบวนการชำระค่าธรรมการเรียนหรือค่าบริการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. มีกองทุนให้กูยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. มีการผ่อนผันค่าชำระค่าบำรุงการศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. มีทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก							
1. เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบ น่าอยู่ น่าเรียน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. สะดวกต่อการเดินทางมาเรียน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนที่ครบครัน และทันสมัย	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. มีห้องสมุดที่มีหนังสือที่หลากหลายและมีระบบเครือข่ายสำหรับสืบค้นข้อมูล	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. สถานศึกษามีความพร้อมของอาคารและสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ภาคผนวก ง

ภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล

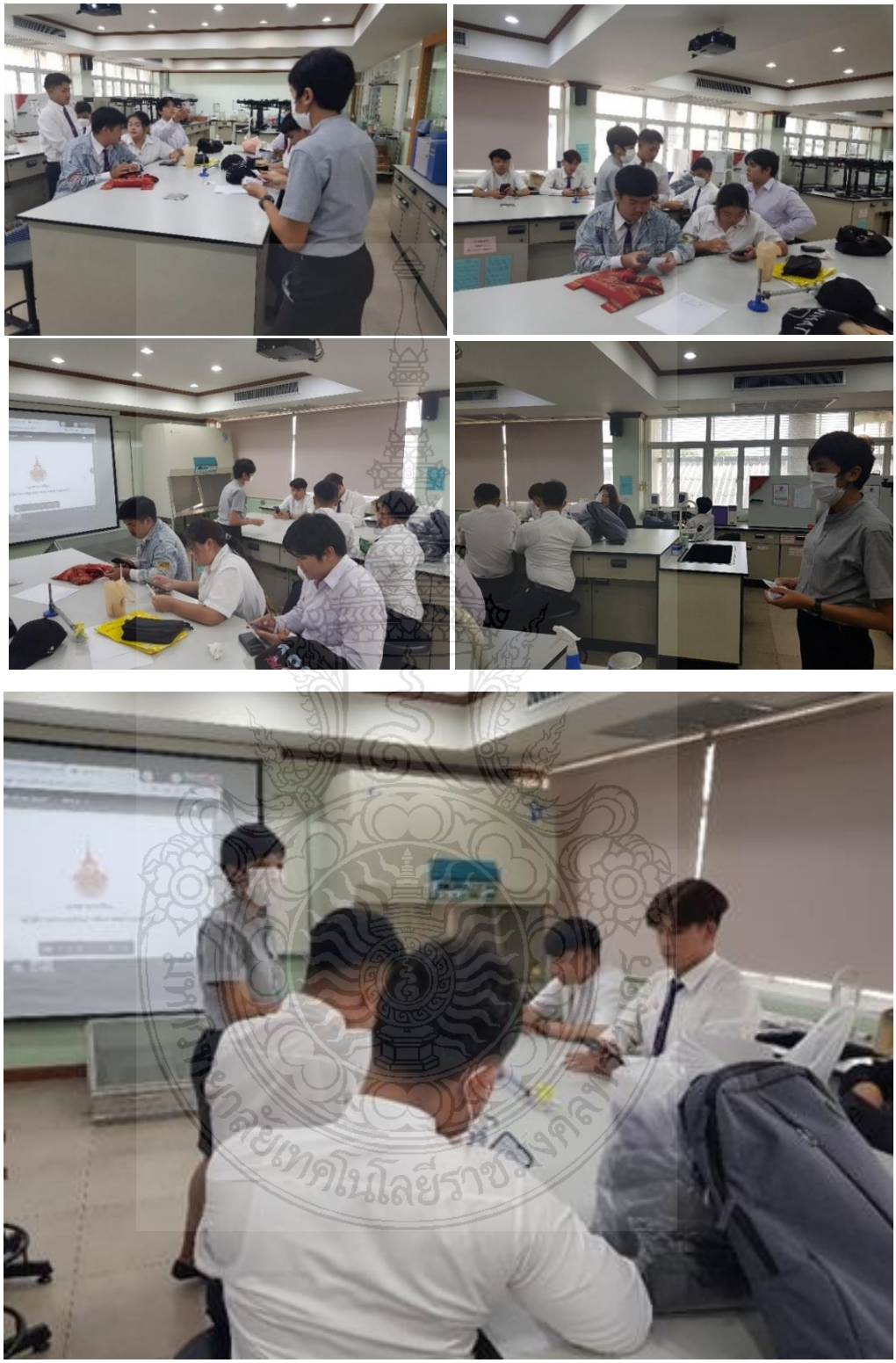

การเผยแพร่ภาพถ่ายในวิทยานิพนธ์ได้รับอนุญาตจากบุคคลในภาพเพื่อใช้ในการศึกษาได้

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล	นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม
วัน เดือน ปีเกิด	30 เมษายน 2528
ภูมิสำเนา	กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

วุฒิกาศึกษา	**ชื่อสถาบัน**	**ปีที่สำเร็จการศึกษา**
ปริญญาตรี (คศบ.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2550
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2548
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาคหกรรมทั่วไป	วิทยาอาชีวศึกษาเสาวภา	2546
มัธยมต้น	โรงเรียนสุวรรณพลับพลาพิทยาคม	2544

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	**สถานที่ทำงาน**	**ปีที่ทำงาน**
นักวิชาการศึกษา งานการจัดการศึกษา ระดับ ปวช. งานการจัดการความรู้ (KM) สำนักงานฝ่ายวิชาการและวิจัย	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2566 - ปัจจุบัน
นักวิชาการศึกษา งานวิจัยและพัฒนา	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2556 – 2565
ครูอนุบาล	โรงเรียนนฤทิน ธนบุรี	2551 - 2555
Casual งานห้องดอกไม้	โรงแรมแกรนด์มิลเลนเนียม	2550